Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul IV — Nr. 321
Vineri 24 mai 1957

4 pagini
Preţul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii şi Silviculturii din R. P. R.

În acest număr:

In întîmpinarea celei de a 40-a aniversări a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie

Se împlinesc 40 de ani de la Marea Revoluţie Socialistă din Octombrie, eveniment de însemnătate istorică mondială prin înfăptuirea căruia popoarele Rusiei, conduse de Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, în frunte cu marele Lenin, au zdrobit autocraţia ţaristă, instaurînd dictatura proletariatului şi făurind primul stat al muncitorilor şi ţăranilor.

Urmînd calea deschisă de Marea Revoluţie Socialistă din Octombrie, numeroase popoare din Europa şi Asia, sub conducerea partidelor comuniste şi muncitoreşti, au răsturnat puterea claselor exploatatoare şi construiesc cu succes socialismul. In jurul Uniunii Sovietice s-au grupat rînd pe rînd ţările care s-au desprins din sistemul mondial capitalist şi au lichidat exploatarea, consolidîndu-se astfel un lagăr socialist unit şi puternic, bastion de neclintit al păcii şi securităţii în lume.

Minunatele realizări obţinute de ţările lagărului socialist în construcţia paşnică şi ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii dovedesc superioritatea societăţii socialiste faţă de cea capitalistă, arată că viitorul omenirii nu poate aparţine decît socialismului. Tocmai de aceea ţările lagărului socialist în frunte cu Uniunea Sovietică se bucură de simpatia şi dragostea oamenilor muncii din întreaga lume.

Ţara noastră face parte din puternicul lagăr socialist şi aceasta este o mîndrie şi o onoare pentru poporul romîn. Sub conducerea Partidului Muncitoresc Romîn, oamenii muncii din patria noastră au transformat Romînia dintr-o ţară „eminamente agricolă" într-o ţară cu o industrie în plin progres, cu o agricultură ce se dezvoltă pe calea cooperativizării, cu o cultură înfloritoare. De binefacerile civilizaţiei se bucură azi tot mai mulţi oameni ai muncii din ţara noastră care îşi ridică neîncetat nivelul de trai. Poporul romîn ştie bine că toate aceste înfăptuiri n-ar fi fost posibile fără ajutorul frăţesc al Uniunii Sovietice, fără colaborarea strînsă cu celelalte ţări socialiste.

Patruzeci de ani de la Marea Revoluţie Socialistă din Octombrie este o aniversare scumpă poporului romîn.

Hotărîrea C.C. al P.M.R. apărută zilele trecute în presă cheamă pe toţi oamenii muncii de la oraşe şi sate să sărbătorească cu entuziasm acest măreţ eveniment. Organizaţiile de partid, editurile, presa şi radio-ul vor face cunoscute succesele poporului sovietic în construirea socialismului şi comunismului, rolul lagărului socialist în lupta pentru apărarea păcii etc.

Totodată, vor fi editate tezele cu privire la „Insemnătatea internaţională a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie, influenţa ei asupra mişcării revoluţionare din Romînia şi asupra dezvoltării ţării noastre pe calea socialismului", o culegere de studii pe tema „40 de ani de la Marea Revoluţie Socialistă din Octombrie şi influenţa ei asupra ţării noastre", precum şi o serie de lucrări literare, muzicale şi de artă plastică pe teme inspirate din Marea Revoluţie Socialistă din Octombrie şi prietenia romîno-sovietică.

In Bucureşti va fi ridicat un monument al lui V. I. Lenin, genialul învăţător şi conducător al oamenilor muncii din întreaga lume. Se vor organiza săptămîna muzicii, a filmului, decada ştiinţei şi culturii sovietice, expoziţii de cărţi etc.

Cea de a 40-a aniversare a Marii Revoluţii din Octombrie va constitui pentru poporul romîn un minunat prilej de manifestare a încrederii în trăinicia ideilor marxism-leninismului, în triumful acestor idei în lumea întreagă. Strîns uniţi în jurul partidului şi guvernului, oamenii muncii din ţara noastră vor lupta neabătuţi pentru înfăptuirea sarcinilor ce le revin în construcţia socialistă, apărînd şi dezvoltînd cu toate forţele cuceririle revoluţionare dobîndite, întărind regimul nostru democrat-popular.

Pentru belşugul recoltelor din acest an

Pe tarlaua cu porumb hibrid

Membrii gospodăriei agricole colective „Partizanul" din comuna Băseşti, regiunea Iaşi, au însămînţat din timp anul acesta 4,50 ha porumb hibrid. In urma ultimelor ploi, o dată cu dezvoltarea porumbului, s-au sumeţit şi buruienile. De aceea, colectiviştii au şi ieşit la prima praşilă. Intrecîndu-se unii pe alţii, ei au reuşit să termine de prăşit într-o singură zi întreaga suprafaţă cultivată cu porumb hibrid. Cele mai frumoase depăşiri de normă le-au dobîndit moş Vasile Bocman şi Vasile Sandu.

Urmînd pilda colectiviştilor, şi membrii întovărăşirii „Ilie Pintilie" din comună au ieşit la prima praşilă a porumbului, reuşind să termine lucrarea în numai 2 zile.

GH. N. CATANA
corespondent

GATA PENTRU RECOLTARE

La S.M.T. Traian Sat, regiunea Galaţi, pregătirea maşinilor pentru campania de recoltare a fost terminată. Iată-l în fotografie pe mecanicul şef al staţiunii ing. Mateescu şi pe agronomul şef ing. Săvescu Grigore, cercetînd încă odată combinele autopropulsate care în scurtă vreme vor porni în marea bătălie a pîinii.

Toată atenţia culturilor legumicole!

Ploile abundente căzute în ultima vreme în toate regiunile ţării au întîrziat lucrările de amenajare a terenurilor pentru culturi irigate, însămînţarea fasolei, castraveţilor, dovleceilor şi pepenilor.

In vederea obţinerii unor recolte cît mai mari, este necesar ca, pe măsură ce condiţiile naturale devin favorabile, aceste lucrări să fie intensificate la maxim şi terminate în timp cît mai scurt. Totodată, este necesar ca toate culturile răsărite să fie neîntîrziat prăşite pentru a se distruge scoarţa formată la suprafaţa solului. Culturile de rădăcinoase semănate pe rînd sau prin împrăştiere trebuie plivite şi rărite.

Culturile de legume, îndeosebi cele mai slab dezvoltate, trebuie îngrăşate suplimentar în cursul vegetaţiei. Legumele semănate direct în cîmp se pot îngrăşa suplimentar la 10—15 zile după răsărire, iar cele obţinute prin răsad, la 10—15 zile după plantare. In acest scop, dintre îngrăşămintele organice se recomandă mustul de bălegar subţiat cu apă în proporţie de 1/3 sau 1/4, urina de animale subţiată în proporţie de 1/8 sau 1/10, bălegarul de vite cornute şi gunoiul de păsări fermentat în apă şi amestecat apoi cu apă.

Pentru a preîntîmpina atacul de mană la culturile de ceapă, roşii, ardei, vinete, cartofi şi fasole, este necesar ca ele să fie neîntîrziat stropite cu zeamă bordeleză în concentraţie de 0,75 — 1 la sută.

Culturile de varză şi de conopidă timpurie ameninţate de pureci se vor stropi cu Nicotox, iar ploşniţele, moliile şi albiniţele se vor combate prin prăfuiri cu D.D.T.

Au combătut dăunătorii din lanuri

Ştiind din practica anului trecut că plivind cu atenţie cerealele dobîndesc un însemnat spor de recoltă la hectar, ţăranii muncitori din comuna Bonţeşti, raionul Gurahonţ, regiunea Oradea, au ieşit în mare număr să execute această lucrare. In ultimele zile ei au reuşit să plivească 300 ha de grîu, 30 ha cu ovăz şi alte suprafeţe cu secară.

In acţiunea de întreţinere a culturilor producătorii agricoli au fost ajutaţi de tehniciana agricolă a comunei, Ana Măriucă, care i-a învăţat cum să combată de îndată gîndacul ghebos care îşi făcuse apariţia în unele culturi de grîu, la hotarul satului Musteşti, din această comună.

In urma măsurilor luate pentru combaterea dăunătorilor, orice fel de pericol a fost înlăturat.

ION COŢOI
corespondent

Fac răritul o dată cu prima praşilă

In scopul obţinerii de recolte bogate, membrii întovărăşirii „16 Februarie" din satul Potopin, comuna Dobrosloveni, raionul Caracal, execută lucrările de îngrijire a culturilor la timp şi în bune condiţii. Astfel ei au plivit cu grijă grîul de pălămidă, neghină, volbură, mohor; au grăpat cele 22 ha ce le au cultivate cu porumb imediat după răsărirea plantelor, iar acum au început să-l prăşească.

Pentru a munci mai bine şi mai cu spor, harnicii întovărăşiţi, împărţiţi în 3 echipe, prăşesc porumbul printre rînduri cu prăşitoarele, iar pe rînd cu sapele. Totodată ei fac şi răritul lăsînd cîte un singur fir la cuib.

Fruntaşi la această lucrare sînt şefii de echipă Ion I. C. Sîrbu, Vasile Mihalache şi Nică C. Ştefan, precum şi Traian Mihalache, Barbu Lungeanu, Tudor Dinuţ, Păun Gîscă şi alţii.

E. VASILIU

In grădina cu legume

Harnică muncă desfăşoară în aceste zile brigada legumicolă din gospodăria agricolă colectivă „Eftimie Croitoru" din comuna Beilic, raionul Adamclisi, regiunea Constanţa. Din zori şi pînă seara tîrziu, ei migălesc printre straturile de zarzavaturi udîndu-le şi prăşindu-le.

Datorită hărniciei acestei brigăzi, gospodăria colectivă a reuşit să trimită în ultimele săptămîni pe piaţa oraşului Constanţa 10.000 de kg. de ceapă, 5.000 de legături de ridichi de lună şi alte legume, pentru care gospodăria a încasat peste 26.000 lei.

VIRGIL MARINESCU
corespondent

Folosesc sistemul culturilor duble

Anul acesta, gospodăria agricolă de stat Urziceni, din regiunea Bucureşti, a fost nevoită să reducă o parte din suprafaţa grădinii de legume pentru a face loc culturii porumbului irigat. Spre a obţine totuşi recolte sporite, muncitorii şi tehnicienii din sectorul legumicol au hotărît să folosească mai raţional terenul grădinii şi să practice pe suprafaţa de 12 hectare sistemul culturilor duble.

Potrivit planului de producţie aceste culturi au fost astfel amplasate, încît însămînţarea, plantarea, prăşitul, recoltarea şi celelalte lucrări să nu fie cu nimic stingherite. Aşa, de pildă, după ceapa verde, urmează să se pună conopida timpurie şi conopida de toamnă; în locul salatei, care este în curs de recoltare, şi în locul mazării, se va planta varza de toamnă ş.a.m.d.

In felul acesta, terenul grădinii va fi mai bine utilizat realizîndu-se, cu cheltuieli reduse, cîte două recolte. In mod obişnuit, de pe un hectar cultivat cu ceapă verde se recoltează circa 10.500 kg; dacă după recoltarea cepei terenul se cultivă cu fasole verde, se mai pot obţine, de pildă, la aceeaşi unitate de suprafaţă, pînă la 2.000 — 2.500 kg. fasole la hectar.

T. NICULAE

In pag. a 4-a

Mecanizarea lucrărilor agrotehnice în şcoala de viţe
de ing. Boris Baltagi

ALTE CONTRACTĂRI DE CEREALE

Convinşi de avantajele contractărilor, ţăranii muncitori din comuna Hotarele, regiunea Bucureşti, vin în număr tot mai mare la cooperativa de consum spre a încheia contracte cu statul pentru a vinde cereale. Iată-i în fotografie pe ţăranii muncitori Pisică Marin, Iliruş Vasile şi Paraschiv Eftache (în dreapta mesei), care au încheiat contracte pentru 900 kg porumb şi însemnate cantităţi de grîu.

Au încheiat contracte pentru livrare de cereale

22 gospodării agricole colective şi întovărăşiri agricole din comunele raioanelor Giurgiu, Drăgăneşti Vlaşca şi Vidra au încheiat contracte prin achizitorii I. S. „Recolta" Giurgiu pentru a livra peste 153.000 kg porumb, 151.060 kg grîu şi 133.860 kg floarea-soarelui. Intovărăşirile agricole din comuna Tomuleşti, raionul Drăgăneşti Vlaşca, au contractat peste 35.200 kg grîu, 73.000 kg porumb. Membrii gospodăriei agricole colective „Congresul al II-lea al P.M.R." din comuna Stăneşti, raionul Giurgiu, au contractat zilele acestea să livreze 5.000 kg. porumb, 5.000 kg grîu şi 2.000 kg floarea-soarelui. De asemenea, întovărăşirea agricolă „Drum Nou" din comuna Toporu a încheiat contracte pentru a livra 10.700 kg grîu, 8.350 kg porumb şi 1.700 kg floarea-soarelui. Cantităţi mari de cereale au contractat şi gospodăriile agricole colective, întovărăşirile agricole şi ţăranii muncitori cu gospodărie individuală din comunele Vărăşti, Dimitrie Cantemir, Belu, Vidra precum şi cei din marginea oraşului Giurgiu.

TRAIAN BARBALATA
corespondent

*

Zilele trecute, colectiviştii din comuna Cîndeşti, raionul Buhuşi, regiunea Bacău, au încheiat contract cu cooperativa din comună pentru livrarea a 2.000 kg grîu, 1.000 kg porumb, 700 kg floarea-soarelui şi 500 kg orz.

TACHE VASILACHE
corespondent

SĂGEŢI

Din cauza neglijenţei tov. Oprea, şeful secţiei agricole raionale şi a tov. Marin Gheorghe, brigadier, materialele, seminţele şi întreaga aparatură necesară „casei laborator" a gospodăriei agricole colective din Topoloveni a fost depozitată într-o magazie, la discreţia şoarecilor.

— Noroc că ne-au lăsat şi microscopul. Altfel cum constatăm că boabele îs tratate şi-i periculos să le rontăim?

A ZECEA ZI DIN DECADĂ CU CARBURANŢI ECONOMISIŢI

— TRACTORISTUL GHEORGHE HAN, DE LA S.M.T. COBADIN, A DEPAŞIT DE PE ACUM PLANUL ANUAL DE PRODUCŢIE —

Intr-una din serile trecute, am asistat împreună cu tov. ing. V. Marinescu, agronomul şef al S.M.T.-ului Cobadin, la o scurtă consfătuire de producţie a brigăzii a XIII-a, care lucrează în comuna Ciocîrlia de Sus. Erau de faţă şi preşedintele gospodăriei colective, tov. Ion Bucur, ca şi brigadierul Osman Crăciun.

— Pe cele 430 hectare semănate cu porumb şi floarea soarelui, frumos răsărite, trebuie să începem prăşitul, spunea preşedintele. Ce zici, tovarăşe Trandafir, puteţi începe praşila peste 2 zile?

— Cum să nu, a răspuns şeful brigăzii de tractoare, Ion Trandafir. Acum, cînd toate lucrările de însămînţare le-am terminat — atît în gospodăria colectivă cît şi la întovărăşire — ne-am pregătit şi reglat cultivatoarele cît se poate de bine, în vederea executării prăşitului mecanic...

După terminarea consfătuirii, am stat mai mult de vorbă cu şeful brigăzii de tractoare.

— Pînă în prezent, mi-a spus tov. Trandafir, cei 7 tractorişti ai brigăzii noastre au realizat 2.464 hantri, faţă de cei 954 hantri planificaţi. Fruntaşul brigăzii noastre — care e şi fruntaşul staţiunii, — M.T.Z.-istul Gheorghe Han, şi-a depăşit de pe acum chiar şi planul anual, realizînd 536 hantri faţă de cei 511 hantri planificaţi pentru întreg anul.

— Fără îndoială că aţi făcut şi însemnate economii de piese şi carburanţi? — l-am mai întrebat.

— Desigur. Datorită bunei îngrijiri a tractoarelor, am reuşit să prelungim mult durata de funcţionare a tractoarelor între două reparaţii, făcînd mari economii de piese. In total, pe brigadă am economisit piese de schimb şi materiale în valoare de 49.200 lei ca şi 8.104 kg de motorină. Făcînd un calcul sumar, faţă de cele 6 decade şi de consumul de circa 700 litri zilnic, reiese că brigada noastră lucrează mai mult de o zi din decadă cu carburanţi economisiţi. De altfel, în staţiunea noastră sînt şi alţi tractorişti ca, de pildă, Nicolae R. Buluc şi Constantin Contor din brigada a 9-a a lui Cerviş Marin, care lucrează a 10-a zi din decadă cu carburanţi economisiţi.

I. LEŞEANU

Al 13-lea raion complet cooperativizat

CONSTANŢA (prin telefon de la corespondentul nostru). —

In seara zilei de 22 mai ultimele familii de ţărani muncitori din cunoscuta localitate piscicolă Jurilovca au intrat în întovărăşiri. O dată cu intrarea lor, cooperativizarea raionului Istria a fost terminată. In cele 42 de gospodării colective şi 47 de întovărăşiri s-au înscris peste 15.000 de familii, care muncesc laolaltă 82.000 hectare. Mai mult de o treime din numărul familiilor au intrat în gospodării şi întovărăşiri anul acesta. In fiecare sat din raion există cîte o gospodărie colectivă.

Pentru cooperativizarea agriculturii au dus muncă de agitaţie numeroşi colectivişti din Istria şi din alte raioane. Un sprijin preţios l-au dat deputaţii sfaturilor populare şi comisiile de femei.

Pe întreaga regiune procentul de colectivizare este de 53 la sută, iar cel de cooperativizare de circa 90 la sută.

Raionul Tulcea este singurul din regiunea Constanţa care nu-i încă complet cooperativizat. Şi aici munca de cooperativizare s-a intensificat mult în ultimul timp. Intr-o singură zi s-au înscris în gospodării agricole colective şi întovărăşiri 161 de familii. Prin înfiinţarea unei gospodării şi a unei întovărăşiri satul Trestenic a fost complet cooperativizat.

Despre rentabilizarea gospodăriilor de stat din regiunea Oradea

de ing. FR. MIHALY
director în Departamentul gospodăriilor agricole de stat din M.A.S.

Anul trecut, majoritatea gospodăriilor agricole de stat din regiunea Oradea au obţinut producţii sporite atît la principalele culturi agricole, cît şi în sectorul zootehnic. Dacă sub aspectul îndeplinirii cantitative şi calitative a sarcinilor de plan rezultatele au fost mulţumitoare, nu acelaşi lucru se poate spune şi despre latura economică, despre rentabilizarea gospodăriilor; din activitatea lor a lipsit, în general, preocuparea faţă de reducerea preţului de cost al produselor, faţă de valorificarea corespunzătoare a acestora.

Neglijarea în bună măsură a ridicării productivităţii muncii, a folosirii raţionale şi pe scară largă a utilajului mecanic şi a mînuirii chibzuite a materialelor şi fondurilor, pe de o parte, precum şi tendinţa unor gospodării de a obţine producţii sporite chiar la un preţ de cost ridicat, au constituit o serioasă piedică în calea rentabilizării gospodăriilor. Iată un exemplu concret: în anul 1956, gospodăria de stat Salonta a depăşit producţia medie planificată la grîu cu 31 la sută, iar la porumb cu 62 la sută. Preţul de cost al acestor produse în loc să scadă, cum era normal, a fost depăşit cu 21 şi respectiv 31 la sută, din cauză că gospodăria a neglijat utilizarea mijloacelor mecanizate, în deosebi la întreţinerea şi recoltarea culturilor. Prin nefolosirea utilajului mecanic, preţul de cost al hantrului a crescut cu circa 20%.

Majoritatea gospodăriilor mergînd pe linia celei mai mici rezistenţe au abuzat de H.C.M. 201, lucrîndu-şi o bună parte din suprafaţa cu mijloace manuale, cu toate că aveau maşini. Cele cîteva mii de tone de cereale şi furaje date drept plată în natură pentru lucrările făcute manual echivalează cu zeci de mii de hectolitri de lapte sau cu sute de tone de carne care nu au intrat în fondul centralizat al statului.

Folosirea întregii capacităţi de lucru a tractoarelor şi maşinilor nu a fost urmărită nici de conducerea trustului Gostat Oradea care a tolerat ca prăşitul mecanic să se execute în proporţie de numai 26 la sută, iar cositul furajelor, 30 la sută. Ca urmare, planul anual de hantri pe trust a fost realizat în procent de numai 60 la sută.

Pe de altă parte, trebuie arătat că anul trecut a fost făcută în unele gospodării o mare risipă de carburanţi, lubrifianţi, piese de schimb şi alte materiale, fapt care a influenţat asupra preţului de cost. Pe întreg trustul, au fost consumate nu mai puţin de 23 kg de motorină pentru fiecare hantru. La gospodăria agricolă de stat Valea lui Mihai, bunăoară, cu toate că planul de hantri a fost realizat în proporţie de numai 59 la sută, consumul de carburanţi a fost cu mult depăşit.

*

In acest an, gospodăriile agricole de stat din regiunea Oradea au create condiţii mult mai bune pentru obţinerea de producţii sporite. Astfel, în toamna trecută, pregătirea terenului şi însămînţarea grîului au fost făcute în condiţii agrotehnice superioare. De asemenea, s-a dat o mai mare atenţie fertilizării solului. Din suprafaţa cultivată cu porumb peste 90 la sută a fost însămînţată cu sămînţă de hibrid dublu, iar peste 25 la sută amenajată pentru irigare.

Şi în grădinile de legume, vii şi livezi lucrările executate pînă în prezent sînt mai bune ca în anii trecuţi.

Rezultate deosebite au obţinut gospodăriile de stat din această regiune în sectorul zootehnic. La lapte, de exemplu, în primul trimestru, planul de livrare pe trust a fost depăşit cu 21 la sută, la ouă cu 73 la sută, la carne cu 110 la sută.

Realizările de mai sus au fost posibile datorită unei mai bune asigurări a bazei furajere. In legătura cu această problemă, este bine de arătat că unele gospodării (Oradea, Marghita şi altele) dovedesc anul acesta o preocupare mai temeinică pentru introducerea culturilor furajere care s-au arătat mai rentabile. Aşa, de pildă, a fost extinsă simţitor suprafaţa cultivată cu porumb pentru masă verde şi siloz, în dauna sfeclei furajere care are o valoare nutritivă mai scăzută şi care cere cheltuieli mai mari de forţe de muncă.

In scopul rentabilizării, gospodăriile de stat din regiunea Oradea au hotărît ca, în afară de măsurile luate pentru sporirea producţiei şi folosirea mai raţională a utilajului mecanic, să reducă anul acesta vo-

(Continuare în pag. a 4-a)

Pe teme actuale: Cunicultorii

Am primit zilele trecute de la tov. Frederic Mess, pensionar din Tîrgu Jiu, o scrisoare în care ne întreabă: „De ce nu se înfiinţează crescătorii cît mai multe de iepuri în gospodăriile colective, întovărăşirile agricole şi chiar în gospodăriile ţăranilor muncitori individuali?"

Rîndurile de mai sus ne-au amintit însă că nici măcar în gospodăriile agricole de stat, cunicultura — creşterea iepurilor — nu constituie încă obiectul unei atenţii deosebite din partea muncitorilor, tehnicienilor şi inginerilor care lucrează în sectorul zootehnic. In numeroase ţări, iepurii aduc crescătorilor foloase din cele mai mari. In Uniunea Sovietică există ferme speciale pentru creşterea iepurilor, iar în gospodăriile proprii colhoznicii dau mare atenţie acestui izvor de venituri. In Franţa, Olanda, Belgia, aproape că nu există muncitor sau ţăran care să nu-şi înjghebeze pe lîngă gospodărie şi cîteva cuşti, în care cresc iepuri. Şi e firesc să se dea atenţie creşterii iepurilor, cîtă vreme este ştiut dintr-o îndelungată experienţă, că rozătoarele acestea se mulţumesc cu foarte puţin: frunze şi cotoare de varză, iarbă, lobodă, coji de cartofi şi altele. Cîteva perechi de iepuri dau 20-30 pui pe an, care odată ajunşi la greutatea de 1 kg şi jumătate — 2 kg pot constitui o sursă permanentă de carne proaspătă pentru gospodăria respectivă. Cît priveşte munca de creştere propriu-zisă, aceasta o pot face cu multă bucurie şi şcolarii în orele lor libere. Să mai adăugăm oare că iepurii de casă au carnea albă şi mult mai gustoasă decît a iepurilor de cîmp, că blăniţele pot fi de asemenea valorificate, obţinîndu-se un cîştig bun?

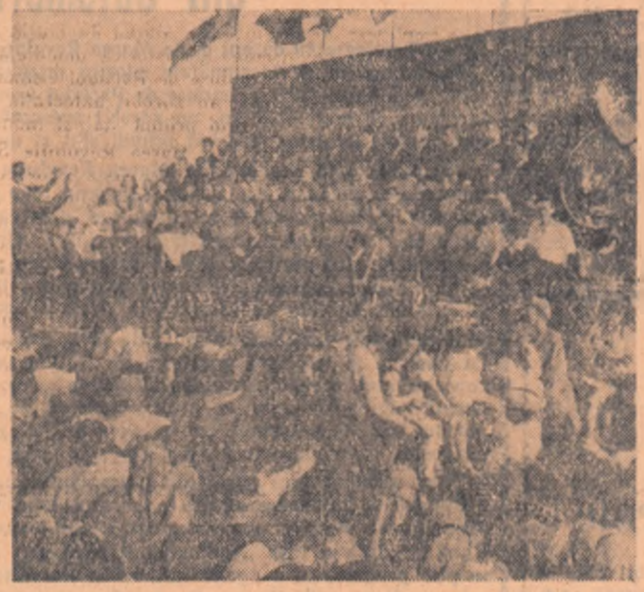
Sînt, ce e drept, unele gospodării agricole de stat ca cea de la Dîlga, unde creşterea iepurilor aduce un frumos venit. Dar în numeroase alte unităţi agricole socialiste se neglijează cunicultura. La S.M.T. Bogdana, unde — în cîţiva ani — sub gospodărirea unui director harnic — se obţinuseră sute de iepuri — nemaidîndu-se atenţie reparării cuştilor, curăţeniei şi hrănirii iepurilor, aceştia s-au risipit. In felul acesta gospodăria anexă a staţiunii a pierdut un bun prilej de a asigura cantinei carne proaspăta aproape pe gratis.

Direcţiile şi secţiile agricole ale regiunilor şi raioanelor ar putea să se preocupe mai îndeaproape de această problemă. Să popularizeze pe scară largă cunicultura, să încurajeze asocierea unui cît mai mare număr de crescători, dîndu-le sprijinul necesar zootehnic, prin inginerii zootehnişti de la raioane şi medicii veterinari de la comune. Astfel, în scurtă vreme, cunicultura va lua o largă răspîndire şi în ţara noastră, contribuind în mare măsură la ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii.

ION DRINCU

Cultura şi viaţa

ÎNFRAŢIŢI ŞI LA CÎNTEC ŞI LA JOC

La căminul cultural din comuna Şoldanu, regiunea Bucureşti, deosebit de programele artistice pe care le prezintă formaţiile de cor, teatru şi jocuri alcătuite din tineri din comună, adeseori se dau serbări şi de către ansamblurile artistice ale unor întreprinderi industriale din Capitală sau de la raion.

În fotografie: un aspect din sala căminului cultural din această comună, în timpul unui concert dat de către muncitorii şantierului din Olteniţa.

Unele aspecte ale muncii culturale de masă în unităţile agricole de stat

Folosind experienţa cîştigată de cele peste 300 de formaţiuni artistice participante la cel de al IV-lea concurs al cercurilor artistice de amatori ale sindicatelor, organizat de C.C.S., C.C. al U.T.M. şi Ministerul Culturii în perioada 1 mai 1955 — 15 august 1956 Comitetul Central al Sindicatului Muncitorilor Agricoli a hotărît ca în anul 1957 să aibă loc o întrecere pe ramură a cercurilor artistice de amatori ale acestui sindicat. Noua întrecere cuprinde trei etape de desfăşurare: prima a fost pînă la 1 mai, cea de-a doua 1 mai — 23 august, apoi de la 23 august 1957 la 15 februarie 1958. Întrecerea are ca scop continuarea activităţii artistice, crearea de noi formaţiuni (prin atragerea unui număr cît mai mare de muncitori la diferite activităţi), îmbunătăţirea repertoriilor formaţiilor, ridicarea măiestriei artistice, îmbinarea activităţii culturale cu cerinţele mereu crescînde ale muncitorilor.

Cunoscînd rolul brigăzilor artistice de agitaţie, noi am acordat în cadrul acestei întreceri o atenţie deosebită colectivelor de creaţie, instituind în acest scop premii în bani în valoare de 3000, 2000, 1500 şi 1000 lei pentru cele mai bune programe care vor fi prezentate de brigăzile artistice. Aceste premii sînt acordate cu scopul de a cointeresa colectivele brigăzilor artistice spre a prezenta programe de o cît mai ridicată valoare artistică.

Prima întrecere a cercurilor artistice de amatori ale sindicatului nostru a stîrnit mult interes din partea comitetelor de întreprindere. Numai în regiunea Timişoara de exemplu, participă la întrecere 70 de formaţiuni artistice care cuprind peste 800 de membri. O parte însemnată din aceste formaţiuni au prezentat spectacole atît în întreprinderi, cît şi în comunele învecinate la căminele culturale. Aşa au procedat formaţiunile gospodăriilor de stat Giarmata, Buziaş, Centrul mecanic Arad şi altele.

Înviorarea activităţii artistice în cadrul acestei întreceri a fost determinată şi de o altă măsură luată de comitetul nostru central în acest an şi anume instruirea responsabililor muncii culturale de masă din cadrul comitetelor de întreprindere pe regiuni la unităţile cu activitate mai bogată. Consfătuirile şi schimburile de experienţă pe linie culturală reprezintă un alt mijloc de stimulare a activităţii în acest domeniu. Analiza organizată nu de mult de prezidiul comitetului nostru central în regiunea Suceava, care a avut un caracter de schimb de experienţă (a participat şi regiunea Bacău), a scos la iveală metodele folosite atît de cele două comitete regionale, cît şi de comitetele de întreprindere din unităţi.

Mergînd pe linia experienţei şi a rezultatelor obţinute în 1956 privind organizarea de consfătuiri asupra cărţilor tehnice C.C. al sindicatului nostru a organizat două consfătuiri pe marginea cărţii tehnice în regiunea Constanţa, una la S.M.T. Chirnogeni asupra broşurii „Un S.M.T. fruntaş" şi una la C.M. Constanţa privind „Sudura la rece a fontei". Dezbaterea broşurii „Un S.M.T. fruntaş" în grupele sindicale la S.M.T. Chirnogeni s-a dovedit şi de data aceasta o metodă bună de răspîndire a experienţei înaintate.

În activitatea desfăşurată de către organele sindicale privind organizarea întrecerii cercurilor artistice se manifestă însă şi unele lipsuri. Sînt comitete regionale (Oradea, Bucureşti şi Ploeşti) care au luat măsuri pentru organizarea întrecerii cu multă întîrziere, fapt care a avut influenţă negativă în activitatea comitetelor de întreprindere. Gospodărirea cu grijă a celor peste 2,7 milioane lei alocate în acest an de către comitetul nostru central în vederea dezvoltării muncii culturale de masă în unităţile agricole de stat cere din partea comitetelor regionale îmbunătăţirea metodelor de conducere, o îndrumare mai concretă şi un control mai eficace al comitetelor de întreprindere. Numai în acest fel întreaga bază materială (cluburi, colţuri roşii, biblioteci, staţii de radioamplificare, instrumente etc.) vor putea fi folosite cît mai bine, asigurîndu-se o activitate vie, permanentă, variată şi atrăgătoare.

ACHIM BILDEA
şeful secţiei culturale a C.C. al Sindicatului Muncitorilor Agricoli.

CE SĂ CITIM

„Porumbul bine lucrat asigură roade bogate"

EDITURA AGROSILVICA DE STAT — 1957

De curînd, a apărut în Editura Agrosilvică de Stat cel de al 7-lea număr al colecţiei „Biblioteca agricolă", intitulat „Porumbul bine lucrat asigură roade bogate".

În primele două capitole, broşura se ocupă pe scurt de descrierea plantei de porumb şi de cerinţele ei faţă de factorii de vegetaţie: lumină, căldură, substanţe hrănitoare, apă, aer şi sol. În capitolele următoare, broşura arată, în funcţie de mijloacele ce ne stau la dispoziţie, ce lucrări trebuie făcute pentru satisfacerea nevoilor plantei de porumb şi pentru obţinerea de recolte cît mai mari.

O deosebită atenţie se acordă în broşură tehnicii culturii porumbului pentru boabe. Pe baza experienţei fruntaşilor în cultura porumbului şi a cercetărilor ştiinţifice, în capitolul III se dau recomandări cu privire la pregătirea terenului, folosirea îngrăşămintelor, procurarea şi producerea seminţei de porumb, tehnica producerii seminţei hibride, timpul, adîncimea, distanţa şi metoda de semănat. Tot în acest capitol se arată necesitatea executării la timp a lucrărilor de îngrijire a culturilor de porumb, precum şi modul cum trebuie acestea executate pentru a da rezultate cît mai bune.

În capitolele IV şi V broşura dă preţioase indicaţii cu privire la cultura porumbului pe coaste (pante) în zona de dealuri şi cultura porumbului pentru siloz şi masă verde.

Ultimul capitol al broşurii este rezervat problemelor privind momentul şi metodele de recoltat.

Scrisă simplu şi concis, avînd un conţinut bogat şi un mare număr de fotografii, desene şi schiţe, această broşură constituie un îndreptar preţios pentru cultivatorii de porumb din ţara noastră.

E bine să ştim

CE ESTE PENICILINA

Puţini sînt aceia care să nu fi aflat încă despre acest minunat medicament, căruia mulţi îi datorează viaţa.

Ea se prepară din anumite mucegaiuri. În acelaşi fel s-au fabricat şi alte medicamente asemănătoare: streptomicina, cloromicetina.

Cum lucrează penicilina în corpul nostru? Cu ajutorul sîngelui, ea se împrăştie în tot corpul şi ucide o parte din microbi. Pe cei rămaşi în viaţă nu-i lasă să se mai hrănească sau să se înmulţească. În felul acesta, forţele de apărare proprii ale organismului pot face faţă mai uşor atacului microbilor, ducînd la vindecare în cel mai scurt timp. Deci tot organismul omului este cel ce se vindecă, sprijinit doar în lupta de medicament.

Penicilina nu vindecă, ci doar ne ajută să ne vindecăm mai uşor şi mai repede

Trebuie să mai ştim un lucru: fiecare din aceste medicamente, adică penicilina, streptomicina şi celelalte, are putere distrugătoare numai asupra unor anumiţi microbi, neodăunîndu-i pe ceilalţi.

Ştiind aceasta, să vedem în ce fel se vor administra bolnavilor penicilina, streptomicina sau celelalte medicamente asemănătoare.

În primul rînd, medicul va trebui să constate dacă e vorba de o boală căpătată prin infecţie cu microbi şi apoi să afle despre ce soi este vorba.

Ştiind faţă de care medicament este mai slab microbul respectiv, medicul va da bolnavului acel medicament. Nici nu poate fi vorba de penicilină în boli ce nu sînt date de microbi. De asemenea este dovedit că în bolile uşoare care se vindecă singure în scurtă vreme, nu trebuie să administrăm penicilină, ci e mai bine să lăsăm organismul să lupte singur şi să se calească. Dînd cu prea multă uşurinţă penicilina, pericolul este altul: cînd microbii sînt atacaţi de medicament, unii reuşesc să scape cu viaţă, căpătînd o forţă de rezistenţă faţă de acesta. Apoi, prin înmulţire, microbii transmit şi urmaşilor această rezistenţă. Cînd peste cîtva vreme microbii aceştia îl vor îmbolnăvi din nou pe om, penicilina nu va mai reuşi să-i înfrîngă; tratamentul e zadarnic şi bolnavul nu se poate vindeca.

Nu cereţi deci fără rost penicilină. Ascultaţi cu încredere sfatul medicului, care ştie bine cînd trebuie să v-o dea, cît trebuie şi cum trebuie dată.

Dr. MIHAI ERACLIDE

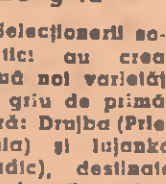
Din toată lumea

Orez sintetic

Se ştie că hrana de bază a multor popoare o constituie orezul. În Japonia, cîţiva specialişti au fabricat un orez sintetic a cărui înfăţişare şi gust sînt asemănătoare celui cultivat. Există deallminteri două categorii de orez sintetic: prima categorie este fabricată din 50 la sută făină de cartofi, 40 la sută făină de grîu şi 10 la sută făină de orez; cea de a doua calitate conţine 20 la sută făină de cartofi, 70 la sută făină de grîu şi 10 la sută făină de orez. Japonezii ar prefera însă să renunţe la orezul sintetic şi să mănînce orezul cu care sînt obişnuiţi din totdeauna, deoarece s-a constatat că în comparaţie cu orezul natural, ambelor categorii le lipseşte calciul, fosforul şi thiamina.

Noi soiuri de grîu

Selecţionerii sovietici au creat două noi varietăţi de grîu de primăvară: Drujba (Prietenia) şi Iujanka (Sudic), destinate pămînturilor desţelenite din răsăritul Uniunii Sovietice. Noile varietăţi de grîu rezistă foarte bine la uscăciune şi produc cu cîteva chintale mai mult la hectar decît celelalte soiuri de grîu semănate în mod obişnuit în Kazahstanul de Nord şi Siberia.

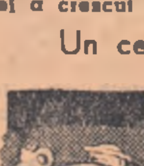
600 milioane de iepuri

Datorită lipsei aproape totale a animalelor de pradă, în Australia numărul iepurilor s-a ridicat în ultimii 70 de ani la cifre uimitoare. În 1950, existau nu mai puţin de 600 milioane de iepuri. S-a calculat că numai plantele pe care le consumau anual aceste rozătoare puteau hrăni 75 milioane de oi. Din fericire, în 1953, o boală necruţătoare — mixomatosa — a bîntuit printre iepuri distrugîndu-i aproape complet.

Într-un singur an, după distrugerea lor, producţia de lînă a Australiei a crescut cu 20 la sută.

Un ceas original

Sala armelor din Kremlin posedă o foarte bogată colecţie de opere de artă, executate de meşteşugarii ruşi în secolele trecute. Printre altele, colecţia cuprinde un ceas foarte original, construit de Bronikov, un vestit maestru ceasornicar din Viatka. Ceasul, de mărime obişnuită, este executat în întregime dintr-un lemn foarte uşor. El se întoarce cu ajutorul unei chei făcută de asemenea din lemn. Orele sînt sculptate în lemn negru, iar cadranul este făcut dintr-un lemn de culoare trandafirie.

DECADA CULTURII R.S.F.S.R.

Luni după amiază, la Teatrul de Operă şi Balet al R.P. Romîne a avut loc adunarea festivă organizată de Consiliul general A.R.L.U.S. cu prilejul deschiderii Decadei culturii R.S.F.S. Ruse.

La adunarea festivă au participat membri ai C.C. al P.M.R., miniştri, academicieni, oameni de artă şi cultură, reprezentanţi ai instituţiilor centrale şi ai organizaţiilor de masă, reprezentanţi ai presei romîne şi străine, numeroşi oameni ai muncii.

Deschizînd adunarea, acad. prof. dr. C. I. Parhon, preşedintele A.R.L.U.S.-ului, a salutat călduros pe membrii delegaţiei de oameni de ştiinţă şi cultură din R.S.F.S.R. care au venit să participe la manifestările Decadei.

A luat apoi cuvîntul acad. prof. Petre Constantinescu-Iaşi, directorul Institutului de studii romîno-sovietice, care a vorbit despre Decada culturii R.S.F.S.R. În continuare, după ce a transmis un fierbinte şi sincer salut poporului nostru, Evghenii Ivanovici Afanasenko, ministrul Învăţămîntului R.S.F.S.R., a vorbit despre prietenia dintre popoarele romîn şi sovietic.

Cuvîntările au fost subliniate cu vii aplauze, întreaga asistenţă manifestînd călduros pentru prietenia veşnică dintre poporul romîn şi popoarele Uniunii Sovietice.

Ivan Vladimirovici Miciurin

Acum doi ani, întreaga omenire progresistă a aniversat 100 de ani de la naşterea lui Ivan Vladimirovici Miciurin. Inovator şi transformator îndrăzneţ, I. V. Miciurin şi-a închinat întreaga sa viaţă creării de noi şi noi soiuri de plante, stabilind totodată legi noi după care pot fi create aceste plante. Ştiinţa biologiei a primit prin Miciurin o lumină puternică, deschizîndu-i-se orizonturi noi.

Născut dintr-o familie de iubitori ai naturii (tată, pădurar, îl lua adesea cu el, iar mama sa cultivatoare de legume pe lotul din faţa casei îi explica fiecare plantă), micul Ivan va îndrăgi din fragedă copilărie plantele, cu o pasiune care nu-l va părăsi toată viaţa. Lipsurile din casă îl obligă pe tînărul Ivan să muncească pentru a-şi cîştiga existenţa şi la vîrsta de 17 ani îl găsim lucrînd în biroul de mărfuri din gara Kozlov, de unde însă este concediat foarte curînd.

Rămas fără servici, tînărul Ivan se apucă de grădinărit, ocupaţie cu care se va îndeletnici pînă la capătul vieţii. Pe un petec de pămînt, cumpărat cu puţinii bani pe care îi avea, Miciurin seamănă seminţe de meri, peri şi vişini. El vrea să transforme pomicultura patriei sale, prin crearea unor varietăţi noi de culturi pomicole cu o mare productivitate şi care să nu depindă de capriciile climei. Dar primii cinci ani de muncă constituie o decepţie pentru tînărul naturalist. El citeşte o bogată literatură ştiinţifică şi în special pe Darwin, biologul englez care stabilise că animalele şi plantele se transformă pe baza unei legi naturale. Miciurin caută să stabilească în primul rînd care sînt cauzele care provoacă schimbările la plante şi în al doilea rînd căile prin care omul, cunoscînd aceste cauze, poate schimba natura plantelor, precum şi momentul în care trebuie intervenit în timpul vieţii plantelor pentru a le schimba în sensul dorit de om.

O nouă etapă începe acum în viaţa lui Miciurin: aceea a aclimatizării plantelor. Timp de zece ani el face nenumărate experienţe din care a putut observa transformările ivite în unele soiuri sub influenţa port-altoiului. După această perioadă el începe o mare acţiune: selecţionarea şi aclimatizarea treptată, creînd astfel soiuri noi de plante, prin încrucişarea plantelor sensibile la ger din sud, cu cele rezistente din nord.

Opera lui Miciurin este nespus de vastă. Valoarea ei nu constă numai în cele trei sute de soiuri noi. I. V. Miciurin a creat o ştiinţă nouă pe baza căreia urmaşii lui duc mai departe munca de transformare a naturii, nu numai în domeniul pomiculturii dar şi în cultura cerealelor, legumelor, creşterea vitelor.

Opera lui Miciurin nu a fost recunoscută însă decît după Marea Revoluţie Socialistă din Octombrie, devenind o ştiinţă biologică generală. În februarie 1922, V. I. Lenin s-a interesat personal despre experienţele lui Miciurin, iar un an mai tîrziu grădina sa de pe malul rîului Lesnoi Voronej a primit titlul de instituţie ştiinţifică.

Înarmaţi cu acest tezaur uriaş de învăţămînte, care este ştiinţa miciurinistă, milioane de ţărani muncitori din U.R.S.S. şi din ţările de democraţie populară smulg pămîntului roade tot mai bogate. La noi în ţară, datorită învăţăturilor lui Miciurin, s-au putut crea noi soiuri de grîu, orz, ovăz, sfeclă de zahăr, au putut fi aclimatizate plante mediteraneene, au fost create noi tipuri de animale.

Cuvintele lui Miciurin: „Noi nu putem aştepta daruri de la natură, sarcina noastră este de a i le smulge", sînt însuşite din zi în zi de un număr tot mai mare dintre cei ce muncesc pe ogoare.

Program special în comună

Zilele trecute în comuna Cornetu, raionul Mihăileşti, a avut loc o frumoasă serbare în cinstea Decadei culturii R.S.F.S.R. Cu acest prilej a vorbit secretarul comitetului raional A.R.L.U.S.-Domneşti care a evocat prietenia de veacuri dintre poporul romîn şi poporul rus şi sprijinul pe care acesta l-a dat poporului nostru de-a lungul istoriei. În continuare, învăţătoarea Irina Ciobotaru a conferenţiat despre rolul poporului rus în înfăptuirea Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie şi în construirea socialismului şi comunismului în U.R.S.S.

Mai bogat ca în alte dăţi, programul artistic a fost îndelung aplaudat. În mod deosebit elevul Constantin Păun a primit răsplata strădaniei sale pentru recitarea cu multă căldură a poeziei: „Aceasta e ţara mea" de Serghei Vasiliev, de altfel ca şi echipa artistică a căminului, care reprezentînd un nou program întocmit în cinstea acestor zile s-a bucurat de un meritat succes.

Şi formaţia orchestrală a conservatorului „Ciprian Porumbescu" din Bucureşti a fost aplaudată trebuind să repete uneori şi de trei ori cîntecele ruseşti şi sovietice sau pe cele romîneşti, la cererea spectatorilor.

„Libret"

Zilele trecute am fost la tîrgul ce se ţine în apropierea gării Budeşti. Cum umblam aşa prin forfota tîrgului, văzui deodată o mulţime de oameni bulucindu-se în jurul unui băieţan ce călărea un armăsar negru ca pana corbului. Calul se smucea în frîu, se ridica în două picioare şi sforăia îndemnîndu-l pe călăreţ să lase cît mai grabnic din mulţime şi să o întindă la drum...

Acesta însă căuta pe cineva cu privirea şi dînd cu ochii de un bătrîn cu mustăţi mari, îi strigă:

— Bre, vezi că eu mă duc colo, la teren.

— Ţi-e fecior? — îl întrebai eu pe bătrîn apropiindu-mă.

— Mi-i ca şi fecior, făcu omul. Că l-am crescut de cînd era cîrlan...

— Cum? L-ai luat de suflet? — insistai eu, nedumerit.

— Păi da, zise omul. Că mi s-a lipit de inimă de cum am dat ochii cu el...

— Mda. Ai ştiut şi ce s-alegi — îl lăudai. Are nişte ochi...

— Da picioarele? — se însufleţi noul meu prieten.

Iar mă uitai nedumerit la bătrîn. E adevărat, flăcăul de adineauri era băiat frumos. Cît priveşte... picioarele... întrebai:

— Are 18 ani?

— Da de unde frate, rîse moşul de neştiinţa mea. Nici patru ani. Păi cînd o avea 18 ani, o să se cheme că-i mîrţoagă; numai oasele or să fie de el...

— Ahaa, făcui eu, înţelegînd, în sfîrşit, că omul despre cal şi nu despre flăcău vorbea.

Aflai că pe ţăran îl cheamă Ion Nisip.

Ne oprirăm în dreptul chioşcului cooperativei şi iată ce-mi spuse moş Ion:

— Eu am dus-o taică din greu toată tinereţea, muncind pe la bogătani cu ziua ori cu luna. Abia după '45, la reforma agrară, am primit 3 hectare. Da' n-aveam nici cal, nici căruţă. Munceam împreună cu femeia şi cu feciorul. Nu puteam însă nici să înnodăm o aţă la capăt. Tot mai mult îmi dam seama că-i greu să împrumuţi de la vecini căruţa şi calul, pentru diferite treburi. Mă străduiam să adun ceva gologani ca să-mi cumpăr o iapă. Că ziceam aşa: „dacă am noroc şi iată iapa, în vreo doi ani mă fac cu cai buni". Dar de unde era să string bani? Că nevoile erau multe. Într-o zi, acum vreo patru ani, mi-aduce factorul poştal o scrisoare de la un văr de prin părţile Brăilei. Mă vede necăjit factorul şi mă întreabă de ce nu mi-s boii acasă? „Fiindcă n-am cal", îi răspunsei. „Păi de ce nu-ţi cumperi unul?" — mă întrebă Tache, factorul. „Fiindcă n-am parale", i-o scurtai eu. „Măi, nea Ioane, făcu Tache, de ce nu strîngi ca mine?" „Cum adică?" mă uitai, eu, nedumerit. „Aşa, pe carnet de C.E.C., îmi zise el. Ştiu eu că ţi-i greu să strîngi banul dacă-l ţii sub saltea. Că azi o nevoie, mîine alta, îi dai. Dar dacă-l pui pe libret, la C.E.C., e altă socoteală. Azi un pol, mîine un pol, să vezi. Eu, uite aşa am făcut de mi-am cumpărat-o pe bălana asta de la şaretă". „Vorbişi şi tu să n-adormi" — i-o retezai, văzîndu-mi de treburi. Peste cîteva zile însă mă întîlnii din nou cu Tache, factorul, în şosea. „Auzi, nea Ioane, îmi zise el, n-ai să mă împrumuţi, bre, cu doi poli de parale?" Îmi trecuse între timp supărarea, aşa că-i dădui, mai ales că în ziua aceea vîndusem la cooperativă nişte porumb. Nu trecu nici o săptămînă şi cînd îl văzui din nou pe Tache, acesta mă strigă de departe: „Nea Ioane, vin să-ţi dau datoria". Şi-n loc de gologani, văd că scoate din geantă un libret C.E.C. şi mi-l întinde, rîzînd. „Dacă vrei — îmi spuse el, eu îţi dau şi banii. Da' cînd plecai de la raion, mă gîndii la ce spuneai, la cal — şi-ţi pusei paralele pe numele matale, pe un libret. Dacă mai pui şi azi ceva bănişori pe el, şi luna viitoare la fel, o să vezi cum te trezeşti într-o zi cu... calul. Luai libretul, îl îndoii şi-l pusei în buzunar. Cînd mai vîndui iarăşi nişte gîşte, îi mai dădui o sută de lei lui Tache, să-i pună la C.E.C. pe libret. Ei, ce crezi frate dragă? Nici nu se împlinise toamna şi ajunsesem la vreo 1.800 de lei. Că din clipa cînd pe libret se adunaseră 1.000, făceam economie şi la ţigări, numai să-mi măresc suma. Mă cuprinsese aşa, cum să zic, un fel de ambiţie. Am uitat să-ţi spun că Lina, nevastă-mea, habar n-avea de libret. Eu, în toamnă, mă dusei în tîrg la Răcăciuni unde ştiam că se vînd cai mulţi. Vroiam să cumpăr o iapă. Da' cum se ivi unul Stere cu un cîrlan negru, parcă mă pironi la inimă. Că se adunase în jurul lui tot tîrgul, ca adineauri. „Îi d-ăi arăbesc", ziceau unii. „Ba-i pur sînge englez", spuneau alţii. Ce mai la deal la vale. Intrai în vorbă cu Stere şi pînă la urmă îl cumpărai cu 1.800 de lei. Cînd îl adusei acasă, feciorul-meu, Niţă, se învîrti pe lîngă cîrlan toată ziua. Era în culmea fericirii. S-a dus repede vestea despre cîrlan, pînă la raion. Au venit unii care mi-au oferit pe el şi 3.000 de lei. Eram gata să-l dau. Că pe paralele astea mi-aş fi luat doi cai de muncă. Da' băiatul a început să plîngă de te prindea mila. N-am avut ce-i face. Aşa că m-am aşezat iar pe economii. Am pus iarăşi bani la C.E.C. cu polul, cu suta, pînă am adunat alţi 3000 de lei. Am cumpărat doi cai şi ne-a rămas şi cîrlanul care s-a făcut calul de-l văzuşi adineauri. L-am botezat „Libret". Îl punem numai rareori la căruţă. Îl îngrijeşte feciorul-meu ca pe ochii din cap. Şi n-a fost concurs de călărie în ultimii ani pe acilea, prin raion, unde să nu ia el premiul întîi...

Nici nu sfîrşise moş Ion istorisirea şi nişte flăcăi călări se şi iviră prin tîrg cu caii gîfîind. Unul spuse cu vădit necaz:

— Iar a ieşit „Libret" întîi. Parcă are pe dracu' la copite, nu alta...

— Ce-ţi spusei eu? — făcu moş Ion. Hai şi noi într-acolo, nepoate. Şi pe urmă să bem şi un chil de vin în sănătatea calului şi a călăreţului. Că fac eu cinste...

AL RAICU

Satiră şi umor

EPIGRAME

UNUI AGRONOM BIROCRAT

Semănat, porumbul a prins
rădăcină
Şi-asta ştim cu toţii că nu-i lucru
rău.
Agronomul, oare, din care pricină
A prins rădăcină
În biroul său?

UNUIA CARE TRAGE LA MASEA

La prăşit s-ar duce dînsul
Însă dac-o să găsească
Văzînd dublu, două fire,
El pe care să-l prăşească?

Surpriză

Oile întovărăşirii zootehnice din comuna Porumbacul de Sus, raionul Sibiu, pasc prin grădinile cetăţenilor, pentru că secţia agricolă a sfatului popular raional nu le-a repartizat păşunat de primăvară.

— Să vedeţi ce-or să se bucure tovarăşii de la secţia agricolă a raionului cînd or vedea ce surpriză le ofer!!

Desen de NIC NICOLAESCU

SOLUŢIE... LA MINUT!

Băieţii au intrat timizi pe poarta S.M.T.-ului Angheleşti. Parcă păşeau într-o lume nouă. Îşi luaseră cu ei de la şcoală, de la Roşiorii de Vede, doar cîte o valiză şi multe, multe vise şi speranţe. Vor face aci practica de mecanici agricoli. Vor învăţa să strunească herghelille de cai putere ale tractoarelor.

S-au bucurat cînd au aflat că însuşi tov. director Popa, „părintele staţiunii", ţinea să-i cunoască. Aşteptau în anticameră să fie introduşi.

— Ei, care dintre voi e cel mai tare la teorie şi la practica în atelier? îi întrebă directorul, cînd îi primi în biroul lui.

Cîteva clipe, toţi tac. Apoi un elev îşi ia inima în dinţi:

— La teorie e mai tare Bălăianu. La practică în atelier, Dinu Cornel!

— Bun. Atunci pe Bălăianu o să-l oprim la birou. Dinu, pentru că-i place să stea mai mult pe lîngă maşini, o să măture atelierul!

La început elevii cred că tov. Popa glumeşte. Dar directorul nu glumeşte de loc. Cum să-i ardă de glumă cînd birourile şi atelierele stau nemăturate de cine ştie cînd?

Elevul Bălăianu are totuşi cutezanţa să spună:

— Tov. director, eu o să stau un timp la birouri, dacă ziceţi ca trebuie. Dar nu pentru asta am venit aici, la practică. O să vă rog după un timp să mă schimbaţi.

— N-ai nici o grijă. O să te schimb: îl aduc pe Dinu aici şi te pun pe tine la măturat atelierul!

*

Plouă într-una... Plouă afară, plouă şi-n dormitorul în care au fost cazaţi elevii veniţi de la şcoala de mecanici agricoli. În loc să facă practică pe tractor, elevii fac un sport ciudat: curse de obstacole prin dormitor. Aleargă peste paturi cu ligheane şi cu crătiţi să prindă picăturile de apă, ca să nu li se ude aşternuturile. Şi, fiindcă ploaia cade cînd vrea ea, fără să respecte programul zilnic de lucru, ei practică acest lucru şi noaptea. S-au deprins să mînuiască de minune crătiţile şi ligheanele. Într-o zi, în urma unei ploi de gradul... patru crătiţi şi trei ligheane, elevii s-au dus să se plîngă tov. Popa. Directorul, om foarte descurcăreţ, a găsit atunci cea mai bună soluţie pentru rezolvarea situaţiei lor:

— Ziceţi că la şcoală aveţi asigurată o hrană şi o cazare mai bună?

— Da, avem, au răspuns elevii.

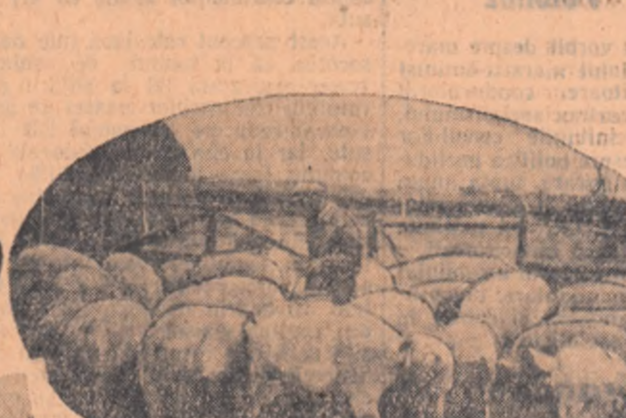
— Bun. Atunci, vă trimit înapoi, la şcoală. De fapt nici n-avem nevoie de voi în staţiune!

Zis şi făcut. Directorul le-a dat ordin urgent să-şi facă bagajele şi i-a expediat după numai o săptămînă de „practică" la mînuirea măturii, înapoi la şcoală. Şi, desigur, istoria practicii celor 20 de elevi s-ar fi încheiat aci, dacă directorul şcolii de mecanici agricoli din Roşiorii de Vede, tov. Gherla Dumitru, om încăpăţînat, n-ar fi ţinut morţiş ca elevii să-şi facă totuşi studiile practice prevăzute în programa analitică. Dînsul i-a trimis înapoi la S.M.T. Angheleşti. Dar cum nu mai avea fonduri pentru deplasarea elevilor, călătoria s-a făcut de astă dată cu un tren de marfă. „Bun şi aşa", au zis elevii. În orice caz, mai bine decît pe jos. Şi iată-i acum sosiţi din nou la S.M.T. Angheleşti. Ce se va întîmpla mai departe cu ei? Poate că tov. Popa, grijuliu cum este, va face pînă la urmă rost de două-trei căruţe, ca să-i expedieze din nou la şcoală, de astă dată cu mijloace „hipo". Şcoala îi va trimite, poate, iar la Angheleşti, pe jos... Şi tot aşa... De la Ana la Caiafa. N-ar fi rău dacă tov. Popa s-ar îngriji ca elevii să facă drumurile tot cu un tren de marfă. Cel puţin aşa, dacă nu vor face practică de mecanici agricoli, elevii vor învăţa în schimb meseria de frînari sau fochişti de locomotivă, sau... Ar fi şi mai bine dacă tov. Popa şi întreaga conducere a S.M.T.-ului Angheleşti ar privi cu mai multă seriozitate problema practicii în producţie a viitorilor mecanizatori şi s-ar îngriji de cazarea şi instruirea lor.

FRED FIREA

DIN EXPERIENȚA GOSPODĂRIILOR COLECTIVE ȘI ÎNTOVĂRĂȘIRILOR AGRICOLE

Se desvoltă ramurile anexe

Membrii gospodăriei agricole colective „Victoria" din comuna Nădlac, raionul Pecica, regiunea Timișoara, au dezvoltat mult în ultimii ani ramurile anexe, obținînd frumoase venituri. In fotografia de sus un „moment" din timpul furajării de dimineață a scroafelor, din rasa „Marele alb de carne". In fotografia de jos, se vede graidul cel nou, în care sînt adăpostite scroafele cu purcei.

Și stupăritul este aci în plină dezvoltare.
In fotografie: stuparul I. Laurovici și inginerul zootehnist al colectivei Tăuan Antoniu cercetînd cu grijă cîteva rame.

Cum folosesc întovărășirile agricole din regiunea Suceava creditele acordate de Stat

Este știut că pentru a ajuta unitățile cooperatiste din țara noastră să se dezvolte, statul le pune la dispoziție, an de an, sume tot mai mari de bani, pe care acestea le iau fie sub forma creditelor pe termen lung pentru investiții, fie prin împrumuturi pe termene scurte pentru cheltuieli sezoniere de producție. Cu banii împrumutați, ele își cumpără animalele de producție, vitele de muncă, înalță construcții, își procură mașini agricole, îngrășăminte etc.

In ultimii ani, tot mai multe sînt gospodăriile agricole colective, cooperativele de producție cu rentă și întovărășirile care se adresează unităților raionale ale Băncii agricole pentru a primi credite. Sînt totuși unități cooperatiste, în special, întovărășiri care nu folosesc creditele pentru întărirea lor economică.

Intovărășirile din regiunea Suceava, de exemplu, au apelat la credite în număr foarte mic: 5 în 1955 și 7 în anul următor. Creditele destinate întovărășirilor au rămas nefolosite. O situație luată zilele trecute de la Direcția agricolă a regiunii Suceava ne dovedește că lucrurile nu stau mai bine nici anul acesta. Sucursalei regionale a Băncii agricole i s-au adresat cu cereri de împrumut doar 19 întovărășiri care au primit 102.000 lei. O singură întovărășire a luat aproape jumătate din această sumă, fapt ce arată că celelalte 18 au cerut și primit în medie circa 2.800 lei. Cu o sumă atît de mică e greu de crezut că se poate realiza o investiție cît de cît serioasă și rentabilă.

Intovărășirile „1 Mai" din Săveni, „9 Mai" din Hănești, „21 Decembrie" din Chiscăreni, deși sînt mari ca număr de familii și teren (peste 300 de ha), sînt foarte slab dezvoltate. Pînă azi nu și-au constituit încă un fond obștesc. Dacă aceste întovărășiri ar fi fost îndrumate să beneficieze de creditele pe termen lung acordate de către stat, ele și-ar fi putut dezvolta un puternic sector zootehnic — căci de pășune nu se pot plînge — ar fi putut înălța construcții, și-ar fi creat un puternic fond de bază.

Exemplul unor întovărășiri mici de numai 13 ha ca „Drum Nou" din Stilpicani, care și-a cumpărat anul trecut, cu banii împrumutați de la stat, oi de pe urma cărora a obținut venituri de peste 10.000 lei, poate fi destul de grăitor în privința avantajului adus de folosirea creditelor. Prin veniturile realizate din valorificarea laptelui, această întovărășire a reușit să-și sporească fondul obștesc cu 5.030 lei.

O dată cu munca de îndrumare a întovărășirilor ca să facă apel la credite, trebuie combătută tendința unor unități care nu dau banilor destinația pentru care au fost împrumutați sau îi folosesc cu întîrziere. Intovărășirea „Drum Nou" din Bucecea, raionul Botoșani, a împrumutat încă de la începutul anului 50.000 lei pentru a-și cumpăra oi. Banii mai sînt și acum nefolosiți. Dacă și-ar fi cumpărat oile imediat după ridicarea creditelor, întovărășirea ar fi putut avea pînă acum un cîștig destul de frumos din vînzarea laptelui, brînzei, mieilor etc.

Faptele de mai sus sînt o dovadă că organele de stat din regiunea Suceava n-au acordat destulă atenție îndrumării întovărășirilor. Este de datoria lor să îndrume zi de zi întovărășirile, să lupte ca ele să-și formeze un puternic fond de bază. Folosind creditele pe termen lung acordate de către stat, întovărășirile se consolidează, își creează avut obștesc, devin centre de atracție pentru cei care nu s-au hotărît încă să intre într-o formă cooperatistă de producție agricolă.

VOICULESCU P.

Din întovărășiri în gospodării colective

Drumul colectivizării agriculturii este urmat cu încredere de tot mai mulți țărani muncitori întovărășiți din comunele și satele raionului Călmățui, raion cu agricultura în întregime cooperativizată.

Zilele acestea ultimele familii de țărani întovărășiți din comuna Bordei Verde, satele Vintilești și Tirlele Filiu, s-au înscris în gospodăriile agricole colective existente, iar satul Gabrilescu este colectivizat în procent de peste 95 la sută.

Realizări deosebite în colectivizarea agriculturii au obținut și satele Dudescu și Filiu din comuna Zăvoaia. Colectiviștii de aici au primit de curînd în mijlocul lor ultimii țărani întovărășiți.

In cadrul unei adunări generale, membrii întovărășirii agricole „16 Februarie" din comuna Ciocora au hotărît cu toții să formeze gospodărie colectivă.

M. AUNEANU
corespondent

RESPECTAREA DISCIPLINEI FINANCIARE mijloc de întărire a proprietății obștești

Respectarea disciplinei financiare are un rol de seamă în buna desfășurare a activității gospodăriilor agricole colective.

Sursele de constituire a mijloacelor bănești, precum și scopul în care pot fi consumate sînt prevăzute în bugetul de venituri și cheltuieli, care nu este altceva decît planul financiar pe care fiecare gospodărie și-l întocmește la începutul anului o dată cu planul de producție.

Cheltuirea de mijloace bănești este permisă numai în limitele și cu destinația prevăzută în buget. Acest principiu de bază al disciplinei financiare, care trebuie în mod obligatoriu respectat de fiecare gospodărie, este prevăzut în statutul model, unde se spune că consiliul de conducere poate face cheltuieli numai în cadrul prevederilor bugetare. Nu se admit schimbări de destinație a sumelor prevăzute în buget decît cu aprobarea adunării generale.

Răspunzători de respectarea disciplinei financiare sînt în primul rînd președintele gospodăriei și socotitorul. Comisia de revizie este organul competent să controleze respectarea disciplinei financiare.

Merită evidențiată comisia de revizie din gospodăria colectivă Pilul, raionul Criș, regiunea Oradea, care, în urma verificării trimestriale, a descoperit o lipsă de 13.000 lei, fapt care a fost adus la cunoștința adunării generale pentru a se lua măsuri. Sînt însă gospodării colective în care comisiile de revizie nu verifică cu seriozitate activitatea financiară.

Comisiile de revizie trebuie să înlăture obiceiul de a se împrumuta colectiviștilor bani sau de a li se da avansurile ce li se cuvin pe bază de chitanțe de „mînă", cum se întîmplă din păcate în gospodăriile din comuna Aricești Rahtivani, raionul Ploești, și din Filipeștii de Tîrg, raionul Cîmpina. Prima a eliberat avansuri pe baza unor astfel de chitanțe, iar a doua a împrumutat colectiviștilor sume de bani ce se ridicau la un moment dat la peste 45.000 lei.

Comisia de revizie trebuie să controleze cu regularitate felul cum se execută bugetul gospodăriei colective. Aceasta înseamnă să vegheze ca fondurile să fie întrebuințate așa cum prevede bugetul, fără deturnări (schimbări) de la un articol la altul și fără să se facă cheltuieli fără rost, care duc la risipirea avutului obștesc. Statutul gospodăriilor colective, cît și H.C.M. din 17 ianuarie 1953 recomandă limite maxime pentru cheltuielile administrative și e nevoie de un control permanent asupra respectării acestor prevederi. In multe gospodării se manifestă tendința de extindere a aparatului de conducere și administrativ.

Comisia de revizie trebuie să lupte pentru îndrumarea întregii activități financiare pe linia realizării de economii fără ca aceasta să stînjenească însă producția.

Tot pe linia disciplinei financiare se înscrie și respectarea altor prevederi din statut ca păstrarea mijloacelor bănești la Banca agricolă sau C.E.C., achitarea la timp a impozitelor, ratelor de asigurare și a altor taxe ce se plătesc de gospodării, restituirea la timp a împrumuturilor. In scopul recuperării mijloacelor de producție consumate și asigurării reproducției lărgite, se impune respectarea cu strictețe a prevederilor statutare în legătură cu alocările ce se fac din veniturile anuale pentru diversele fonduri, în special pentru fondul de bază. Gospodăriile care nu repartizează din veniturile bănești pentru fondul de bază sînt lipsite de posibilitatea de a-și dezvolta proprietatea obștească. Așa se petrec lucrurile în gospodăria colectivă din comuna Barcănești, regiunea Ploești.

Comisiile de revizie au datoria să apere avutul obștesc, să ceară luarea de măsuri aspre împotriva celor care își însușesc bunurile gospodăriei. Și din aceștia mai sînt din păcate în unele gospodării. De pildă, președintele colectivei din Corvin, regiunea Oradea și-a însușit din vînzarea animalelor și a diferitelor produse peste 7.000 lei și n-a putut justifica alți 3.800 lei; prin falsificarea bonurilor de cumpărare a vacilor, președintele gospodăriei colective din Magheruș, regiunea Cluj, și-a însușit suma de 3.742 lei.

Faptele lor și ale unor socotitori care au procedat la fel au fost descoperite de către colectiviști și au fost luate măsuri spre a se evita pe viitor asemenea deturnări.

Cele arătate mai sus sînt numai unele aspecte, și anume cele mai principale, legate de disciplina financiară din gospodăriile colective. Este în interesul fiecărei gospodării să asigure o strictă respectare a disciplinei financiare, deoarece aceasta este una din căile principale pentru întărirea și dezvoltarea avuției obștești, pentru ridicarea nivelului de trai al colectiviștilor.

POMPILIAN GANEA
asistent la Institutul de științe economice și planificare

Grădina de legume — izvor de venituri

In grădina de legume și zarzavaturi a gospodăriei agricole colective „Elena Pavel" din Aradul Nou a început recoltarea primelor legume. Din vînzarea castraveților, ardeilor, salatei etc., gospodăria colectivă a încasat pînă acum peste 10.000 lei. Aceștia sînt primii bani proveniți în acest an din grădina de legume. De acum însă, aproape zilnic se recoltează legume, care se valorifică pe piață sau se predau „Fruct-exportului" conform contractului încheiat. Zilnic deci, grădina de legume aduce gospodăriei noi venituri.

IOAN BORȘAN
corespondent

O scuză care ascunde o muncă slabă

Se împlinește în curînd un an de la înființarea primei cooperative agricole de producție cu rentă. M-am gîndit de aceea că n-ar fi rău dacă aș scrie ceva despre munca unui comitet de inițiativă care luptă pentru a pune baza unei astfel de cooperative de producție. Tema fiind frumoasă, vă puteți închipui entuziasmul cu care m-am îndreptat către direcția agricolă a regiunii Suceava să mă informez asupra comunei în care aș putea găsi cel mai activ comitet. Tovarășii de acolo mi-au spus că există în regiune trei comitete de inițiativă și toate sînt active. Ele se găsesc în comunele Dumbrăveni, Verești și Hănțești din raionul Suceava.

Cu primul tren am plecat la Verești. Dar acolo ce să vezi? Nimeni nu știa nimic. Intrebînd în dreapta, în stînga, la sfat și la școală, am aflat că fusese cîndva un comitet de acesta dar că se destrămase îndată după constituire. In timpul scurt cît funcționase s-au strîns cîteva cereri. Intrucît erau prea puține cereri pentru a se înființa o cooperativă, organele locale i-au sfătuit pe cei care le dăduseră să intre în întovărășire.

Inainte de a merge într-o altă comună din cele indicate, m-am gîndit că n-ar fi rău dacă aș trece și pe la secția agricolă a raionului să mă interesez care din celelalte două comitete de inițiativă desfășoară o activitate mai rodnică. Nu mică mi-a fost însă mirarea cînd am auzit că și în celelalte comune comitetele se destrămaseră.

Și țăranii din aceste comune, dornici să înființeze cooperative, au trebuit să intre în întovărășiri. Așa se face că în locul reportajului pe care voiam să-l scriu, apare această notă despre o poveste neplăcută.

Au fost o dată trei comitete și s-au desființat. Tovarășii de la sfatul popular raional afirmă că s-au desființat pentru că țăranii sînt îndărătnici. Această afirmație este menită să ascundă o muncă slabă. Că munca a fost cît se poate de slabă o dovedește și faptul că tovarășii din Direcția agricolă regională nu știau nici atît: care-i situația celor trei comitete. Țăranii din Verești care voiau să se înscrie în cooperativă și-au intrat pînă la urmă în întovărășire spun că „se simt de parcă ar fi semănat toamna grîu și s-ar fi trezit primăvara că a răsărit borceag. Poate fi borceagul tot atît de bun ca grîul? Un pic să ne mai fi ajutat tovarășii ca să mai urnim cîțiva inși din loc, și am fi înființat cooperativa". Nu v-aș sfătui tovarăși de la secția agricolă a raionului să le spuneți acestor oameni că sînt îndărătnici.

V. POMPILIU

Ne mîndrim cu sectorul avicol

Gospodăria de stat „Afumați" din regiunea București posedă un sector avicol dezvoltat, unde se cresc păsări din rasa Rhode Island, bune atît pentru carne, cît și pentru ouă.

In ce privește producția de ouă, gospodăria noastră s-a situat anul trecut fruntașă pe țară, realizînd planul încă de la data de 15 septembrie. Astfel de la un efectiv mediu de 3.428 de găini au fost obținute 504.010 ouă în loc de 468.000 cît fusese planificat. Rezultate asemănătoare am dobîndit și în primele două luni ale anului curent (105.000 buc. ouă, față de 95.000 planificate).

Aceste realizări frumoase au putut fi obținute, pe de o parte, prin aplicarea unor metode înaintate de creștere și îngrijire, iar pe de altă parte datorită folosirii unui personal cu o bună calificare și cu dragoste de muncă.

Hrana păsărilor este complexă, bine preparată, ceea ce face ca tineretul să se dezvolte repede și uniform, să dispară avitaminoza, iar mortalitatea să fie mult redusă. In ultima vreme s-au introdus în alimentație furaje biofermentate timp de patru zile, obținîndu-se rezultate foarte bune. De asemenea apa cu care se înmoaie furajele este încălzită la 60 de grade.

Prin furajarea combinată potrivită fiecărei specii și vîrste în parte se asigură rația de alimente hidrocarbonate, albuminoide, grăsimi, minerale și vitamine necesare unei digestii active și complete. Astfel, păsările capătă zilnic uruieli din porumb, orz, ovăz, mazăre, tărîțe de grîu și șroturi din floarea-soarelui, făină de carne, făină de oase, de sînge și de pește, făină de lucernă și vitamine sintetice. In rație mai intră praf de cretă, drojdie de bere și sare. Nu lipsesc morcovii, sfecla, lapte ecremat și ovăz încolțit.

In prezent, o rația zilnică pe cap de pasăre este formată din: 20 gr. orz, 20 gr. ovăz, 40 gr. porumb, 10 gr. mazăre, 10 gr. tărîțe, 10 gr. șroturi, 50 gr. suculente, 5—10 gr. drojdie de bere, 1 gr. untură de pește, 15—30 gr. ovăz încolțit, 1,5 gr. sare, 2,5 gr. calciu, 1 gr. praf cărbune vegetal, 30 gr. lapte ecremat și circa 10 gr. fîn de lucernă vitaminat.

Sectorul avicol este format din 8 hale avînd fiecare 27 m lungime și 6 m lățime, cu o capacitate de 600 de capete. Fiecare hală are padocuri duble înierbate cu lucernă. In padocuri sînt pomi fructiferi și duzi plantați la distanță corespunzătoare, pentru a asigura umbra necesară în timpul verii. La intrarea în padocurile halelor, ca și la intrarea principală, sînt prevăzute cutii pentru dezinfectarea picioarelor.

Sectorul avicol este complet electrificat, astfel că ziua-lumină e te prelungită prin menținerea becurilor aprinse în hale, păsările putîndu-se hrăni dis-de-dimineață și noaptea tîrziu, prin aceasta se urmărește exploatarea la maximum a capacității de ouat, știut fiind că prin mărirea zilei-lumină se stimulează organismul păsărilor. Datorită electrificării sectorului, pregătirea furajelor se face mecanizat cu ajutorul tocătorilor și morilor cu ciocănele.

Sectorul avicol este complet izolat de celelalte sectoare ale gospodăriei pentru a se evita, după cum am arătat, circulațiile dese și pericolul de infecție. Se execută cu regularitate probele de hemoaglutinare, se fac vaccinări antiholerice, antipestoase și contra diftero-variolei.

CORNEL GOVOR
director al gospodăriei agricole de stat „Afumați", regiunea București

Cercetătorul din Cuciulați

Nu-i ușor lucru să obții premiul republican! Nici conducerii gospodăriei agricole de stat din Secuieni, regiunea Bacău, nu i-a fost ușor! Mai ales anul trecut, cînd vremea a stat parcă împotrivă. Hei, dar ce nu poate omul cînd vrea! Și muncitorii gospodăriei au vrut; au folosit cele mai înaintate metode, au secerat grîul la vremea potrivită de nu s-a risipit bob. Rezultatul? De pe întreaga suprafață de 700 ha însămînțată cu grîu au obținut, în medie, 2000 kg de grîu la ha. E drept, pe unele loturi recolta a fost mai slabă, în schimb pe altele a trecut de 2.500 kg la ha. Maistrul Vasile Zaiț, de pildă, a obținut, de pe 75 ha, 3.300 kg la ha.

...Acesta a fost începutul

1953. La secția semincerală Cuciulați tractoarele întorc brazde adînci din zori și pînă-n cumpăna nopții. E vremea însămînțărilor. Șeful secției, maistrul agronom Vasile Zaiț, e foarte neliniștit. Nu are suficientă mînă de lucru și semănatul trebuie terminat cît mai repede. Ce-i de făcut? Ceapa trebuia pusă în pămînt, dacă nu cu brațele, cu o... semănătoare. Și maistrul Zaiț s-a apucat de meșterit. Mai întîi a făcut niște discuri de lemn cu găuri, apoi altele cu zimți. S-a apucat de însămînțat. Cînd ceapa a răsărit, a constatat că în unele locuri arpagicul a curs bulb lîngă bulb, des ca peria, iar în altele locul a rămas gol, ca-n palmă. Semănătoarea nu era bună.

De atunci Vasile Zaiț n-a mai avut odihnă. Toată iarna a clocănit, a socotit și în primăvara lui '54 a ieșit pe cîmp cu o altă semănătoare prevăzută de astă dată cu reglaj de cauciuc, care arunca plusul de bulbi înapoi în cutia de alimentare. A însămînțat atunci 5 ha. Dar nici de data aceasta n-a fost mulțumit. Și iar s-a pus pe meșterit. Iși petrecea tot timpul în atelierul de fierărie. Se consulta cu mecanicii Aurel Ștefănescu și Gh. Scorțeanu. Și iată că în '55, primăvara, o a treia semănătoare a apărut pe tarlaua secției. De astă dată semănătoarea era prevăzută cu un sistem de discuri de aluminiu, frumos fasonate la strung, cu alveole mai potrivite, brăzdare mai largi etc. Douăzeci de hectare au fost însămînțate atunci cu această mașină. Și socotelile au arătat că la fiecare hectar se scutește 30—36 zile-normă. Totuși, tov. Zaiț nu-i mulțumit.

Deseori muncitorii îl vedeau aplecat asupra unei presă, cercetînd un dispozitiv. Și iată că, într-o bună zi, o altă mașină a fost gata: mașina de însămînțat sămînță de ceapă în rînduri dese. Mai tîrziu a folosit aceeași mașină și la semănatul grîului în rînduri dese, deoarece se realizau mari economii, atît la carburanți cît și la forța de muncă. Mai apoi el a perfecționat și o presă de cuburi nutritive pe care o aveau mai de mult la secție, a aranjat instalația de extras semințe de castraveți, precum și stația pentru condiționarea semințelor de legume, compusă din 4 selectoare, un ventilator de praf și o pompă de apă pentru motor.

O întîmplare cu folos

In 1955, fulguirea iernii a prins morcovul nerecoltat. Două hectare și jumătate de morcovi mari, frumoși rămăseseră în pămînt. Vasile Zaiț a dat dispoziții ca întreaga tarla să fie învelită cu gunoi de grajd fermentat și cu paie. Primăvara el a constatat că morcovul se păstrase mai bine ca-n pivniță. Asta i-a dat iar de gîndit. Și după ce s-a mai sfătuit și cu alții, a citit cărți, mai ales din cele rusești, a făcut iar o mașină. Cu această mașină a însămînțat în primăvară 8 hectare cu morcovi. Două hectare le-a recoltat, iar pe celelalte 6 le-a acoperit cu bălegar fermentat și cu paie de grîu de la arie, într-un strat gros de 10—12 cm. Pe panta expusă curenților a așezat și parazăpezi. Astfel, morcovul a fost ferit de îngheț și stricăciuni. In urma acestei experiențe s-a constatat că se evită pierderile din siloz, materialul săditor e fraged, n-are bacterii și ciuperci dăunătoare, se prinde lesne, rezistă la secetă, dă sămînță bună, iar pămîntul rămîne îngrășat. Toate acestea duc la obținerea unei recolte bogate la ha. Anul acesta, tovarășul Zaiț și-a propus să extindă metoda și asupra butașilor de sfeclă de zahăr și a ridichei.

ANA IONIȚA

Experimentarea noului sistem de salarizare

Primele rezultate

Experimentarea noilor măsuri privind îmbunătățirea sistemului de salarizare, — după cum era de așteptat, — a produs și în gospodăria noastră bucurie și interes.

Incă de la început trebuie să spun că aplicarea noului sistem de salarizare, în afară de faptul că asigură muncitorilor posibilitatea unui cîștig sporit, contribuie în mare măsură și la o mai bună desfășurare a procesului de producție.

In vechiul sistem de salarizare, la calcularea drepturilor bănești ale unui îngrijitor de porcine, de exemplu, interveneau numeroși indici. Salarizarea după această metodă, în afară de faptul că era greoaie, mai avea dezavantajul că nu asigura muncitorilor un cîștig constant. Intr-adevăr, în anumite epoci ale anului, îngrijitorii obțineau venituri sporite; dar erau și luni cînd cîștigul unui îngrijitor se rezuma doar la 2—300 lei. Dacă mai ținem seama că producția animală, ca cea de ouă, lapte, purcei înregistra în anumite epoci ale anului perioade de vîrf, este ușor de înțeles fluctuația îngrijitorilor, dorința pe care o manifestau în cursul unui an să treacă de la o specie de animale la alta, în funcție de caracterul sezonier al producției.

Prin introducerea noului sistem de salarizare toate aceste inconveniente au dispărut. Mărindu-se salariile, care de această dată reprezintă baza cîștigului, se asigură muncitorilor un venit mediu constant, fapt ce determină o stabilitate a acestora, asigurîndu-se astfel prin continuitatea în muncă, obținerea unor producții sporite. Un alt mare avantaj al noului sistem de salarizare este și faptul că prin aplicarea noilor măsuri muncitorii nu mai au timpi morți în cursul zilei de muncă.

Roadele aplicării sistemului îmbunătățit de salarizare s-au și observat de altfel în mod practic, la sfîrșitul lunii aprilie. In sectorul taurin, bunăoară, aplicîndu-se noul sistem de salarizare, planul lunar de lapte a fost îndeplinit în proporție de 132 la sută, iar cîștigul mediu al mulgătorilor a crescut. Astfel, mulgătorii Georgeta Cristea și Nicolae Șerban au realizat în această perioadă un salariu de 736 lei. Semnificativ este faptul că în luna aprilie anul trecut, în aceleași condiții salariul mediu al unui mulgător a fost de numai 447 lei.

In încheiere, vreau să arăt că instrucțiunile privind îmbunătățirea sistemului de salarizare au stîrnit în rîndul muncitorilor din gospodăria noastră vii discuții. Cu acest prilej s-a ajuns la concluzia că sistemul de salariu prevăzut pentru îngrijirea animalelor din categoria a II-a nu-i cointeresează îndeajuns pe muncitori. Așa se prezintă lucrurile la păsări și la scroafe unde salariul este egal, indiferent de realizarea planului sau nu. De asemenea, la fixarea normelor în sectorul zootehnic nu s-a ținut seama ca acestea să fie diferite în funcție de gradul de mecanizare existent în gospodărie.

PANAIT GHEORGHE
economist muncă și salarii de la gospodăria de stat Movila Vulpii, regiunea Ploești

Pentru ridicarea productivității pășunilor

In luna aprilie, în raionul Arad s-a desfășurat decada întreținerii pășunilor. In această perioadă au fost grăpate, prin contribuție în muncă, 1.389 ha pășune, din care la Vinga 250 ha, la Mailat 140 ha, Secceani — 180 ha. Pe pășunile din Sag și Zimand s-au săpat 345 m șanțuri pentru scurgerea apelor, iar la Cartici, Șiria, Galșa și în alte localități au fost îngrășate cu îngrășăminte chimice 236 ha pășune. Pentru îmbunătățirea calității pășunilor au fost reînsămînțate cu ierburi de înaltă productivitate 128 ha. In raionul Arad există acum 11 asociații pentru cultivarea plantelor furajere pe arabilul din izlaz, asociații care numără aproape 1.000 membri.

Permanentizarea tractoriștilor la locurile de muncă

Experiența noastră din ultimii ani ne-a demonstrat că îndeplinirea la timp și în bune condiții agrotehnice a planului lucrărilor agricole mecanizate, depinde în cea mai mare măsură de munca pe care o desfășoară brigada de tractoare. Pretutindeni, acolo unde brigada lucrează mai mulți ani pe aceleași terenuri, planul de producție se îndeplinește mai ușor, prețul de cost se eftinește, tractoriștii realizează cîștiguri mai mari.

In ce constă superioritatea brigăzilor permanente de tractoare, față de cele care sînt schimbate în fiecare campanie agricolă, dintr-un sector într-altul?

In primul rînd, în aceea că tractoriștii ajung să cunoască bine solul pe care lucrează, să-și organizeze mai bine munca și să aplice cele mai potrivite măsuri agrotehnice. In al doilea rînd, se stabilesc legături mai strînse între ei și colectiviști, brigada de tractoare primind un sprijin mult mai temeinic din partea brigăzii de cîmp. In al treilea rînd, se poate stabili o răspundere deplină asupra calității lucrărilor executate și se pot premia în mod just tractoriștii din brigada care execută lucrări de bună calitate.

In stațiunea noastră nu s-au putut încă organiza brigăzi permanente, de cîte 5—9 tractoare, care să lucreze laolaltă, deoarece în raion nu există încă condiții potrivite aplicării acestei metode. Am experimentat însă, începînd cu campania agricolă din primăvara acestui an o variantă a metodei brigăzii permanente, în comunele Noul și Vurpăr. La început, aceste brigăzi au fost formate din cîte 4 tractoare, urmînd ca ele să lucreze la aceeași unitate. Din cauză însă că nu aveam suficient teren de lucru, am organizat brigăzi compuse din 5—6 tractoare, care să deservească 3—8 COMUNE. Am căutat astfel să permanentizăm neapărat cîte un tractorist pe terenul gospodăriei din comuna respectivă.

In această acțiune, am ținut seama totdeauna de preferințele mecanizatorilor, precizîndu-le însă că odată repartizați într-o unitate nu vor mai fi schimbați de aici. In astfel de comune i-am trimis îndeosebi pe tractoriștii care au lucrat 5—6 ani la rînd într-o gospodărie sau întovărășire agricolă, cum sînt: tov. Roth Martin (la gospodăria colectivă din Sura-Mică, Fronius Ion (la colectiva din Slimnic, Kadar Ludovic (la cea din Săcădate) sau Guneasch Otto (la colectiva din Gaia).

In felul acesta noi experimentăm în prezent permanentizarea brigăzilor potrivit specificului raionului nostru.

Demn de subliniat este și faptul că reparațiile la tractoare, în afară de cele capitale sau generale, se vor face numai la locul de muncă, în teren. In vederea revizuirii tractoarelor pentru campania de vară, — munca a început din timp la fața locului, astfel încît, la unele gospodării tractoriștii din brigăzile respective, ca cea condusă de Keul Verner (la Slimnic), ori cea condusă de Halmen Toma (la Săcădate), își au de pe acum puse la punct toate mașinile.

Procedînd în felul acesta nu se mai fac deplasări de tractoare de la o unitate la alta sau de la gospodăria colectivă la atelierul mecanic, iar prețul de cost al lucrărilor se reduce considerabil.

FALOBA ACHIMB
tehnician agronom la S.M.T.-Sibiu, regiunea Stalin

DIN UNIUNEA SOVIETICĂ

In vizită la colhoznica Denisova

Pe Natalia Alekseevna Denisova am cunoscut-o cu totul întîmplător. Mașina cu care mă duceam într-o zi pe înserat la Moscova, ca să asist la un spectacol teatral, a rămas în pană, într-un sătuc din apropierea capitalei. Pînă să se repare stricăciunea, o femeie din sat, văzîndu-mă cum mă învîrteam nerăbdător încoace și încolo, m-a poftit la o ceașcă de ceai.

Așa am nimerit, în loc de teatru, în casa colhoznicei Natalia Denisova, îngrijitoare de animale din colhozul „Stalin", raionul Kunțevo.

Gazda m-a primit într-o odaie încăpătoare și foarte curată. Pe un perete atîrnau două portrete mari — al ei și al soțului răposat. Pe o latură a odăii stătea un scrin mare bătrînesc, împodobit cu tot felul de nimicuri. Pe masa pe care gazda așternuse o față curată s-a ivit numaidecît samovarul.

Am intrat în vorbă, despre treburile colhozului, despre viața oamenilor.

— Despre viața pe care o duc, — spuse gazda la un moment dat, — pot spune că sînt mulțumită. Dețin în colhoz o funcție de mică însemnătate, — îngrijesc de vaci, — dar trăiesc, slavă domnului, bine. Munca mea este prețuită și am casă îndestulată.

Scurt timp după ce ne-am așezat la masă, a venit o vecină — contabila Ana Raevskaia. Gazda a poftit-o și pe dînsa să ia o ceașcă de ceai.

Din vorbă în vorbă, am aflat că colhozul „Stalin" furnizează capitalei legume, fructe și lapte, că anul trecut culturile de legume au ocupat aici o suprafață de peste 500 hectare, că colhoznicii au muncit cu sîrg pentru a dobîndi o recoltă mare și că strădaniile lor nu au fost zadarnice. Pentru produsele vîndute, colhozul a obținut peste 4,5 milioane ruble.

— Da, spuse Natalia Alekseevna, oamenii au muncit bine cu toții și în rînd cu ei — și îngrijitorii de animale. Vacile noastre dau acum în mijlociu cîte 5.000 litri de lapte pe an.

— Ai face bine să-i arăți tovarășului carnetul dumitale de plăți, — interveni Raevskaia.

Gazda deschise un sertar al scrinului și scoase de-acolo carnetul. Din carnet am aflat că îngrijitoarea Denisova a efectuat anul trecut 565 zile-muncă, pentru care a primit aproape 2.000 kg. de cartofi, 3.500 kg. de varză, morcovi și castraveți și în afară de aceasta, 10.000 ruble în numerar.

— Nu-i rău, — am zis. Asta înseamnă cam cîte 1.500 ruble pe lună.

Raevskaia zîmbi și spuse:

— Ai cam greșit socoteala, dragă tovarășe. Ia mai adaogă și recolta de pe lotul din jurul casei. Natașa, spune-i dumneaiei ce-ai scos din grădină.

Denisova zăbovi cu răspunsul, făcînd socoteala în gînd.

— Grădina mea nu-i mare, — spuse ea, — dar mi-a dat un venit de peste 6.000 ruble.

Gazda mi-a mai spus apoi, că împreună cu dînsa lucrează în colhoz fiică-sa Antonina, grădinăreasa, și feciorul-său Vasili, șofer. Anul trecut, toată familia a efectuat peste 1.300 zile-muncă. Toamna, familia Denisova a primit atîtea legume, că nu mai avea unde le pune!

— Și ce-ați făcut cu cîștigul? — am întrebat-o.

— Păi astă-toamnă mi-am măritat fata și i-am făcut zestre. Și apoi au mai fost și alte cheltuieli..

„Am mulțumit gazdei pentru primire și am plecat. Mașina gonea din nou pe șosea. Satul rămăsese în urmă. La teatru întîrziasem, dar nu-mi părea rău. Petrecusem un ceas foarte plăcut și aflasem atîtea lucruri și interesante!

I. KORABELNIKOV

Filme agricole romînești prezentate în Uniunea Sovietică

Cu prilejul unei recente adunări a membrilor secției agricole a Asociației unionale pentru relațiile culturale (V.O.K.S.), care s-a ținut la Moscova, profesorul universitar L. A. Trisveatski a făcut o comunicare despre cultivarea, prelucrarea și conservarea porumbului în Republica Populară Romînă.

Profesorul L. A. Trisveatski este șeful catedrei de conservare a produselor agricole pe baze tehnologice de la Academia agricolă „K. A. Timiriazev". Dînsul a vizitat la sfîrșitul anului trecut țara noastră, împreună cu alți oameni de știință sovietici.

In expunerea făcută cu prilejul amintit mai sus, conferențiarul a prezentat mostre din cele mai bune soiuri de porumb cultivate în R.P.R. și a vorbit pe larg despre munca selecționerilor romîni. Participanții la adunare au arătat un mare interes față de experiența cultivatorilor de porumb de la noi și au pus vorbitorului numeroase întrebări.

După comunicare, au fost vizionate mai multe filme și diafilme agricole romînești, puse la dispoziție de Ministerul Agriculturii și Silviculturii al R.P.R. prin intermediul A.R.L.U.S.-ului. Cel mai viu interes l-au stîrnit filmele despre sericicultură și viticultură.

CRONICA EXTERNĂ

Plenara a IX-a a C. C. al Partidului Muncitoresc Unit Polonez

In cadrul Plenarei a IX-a a C.C. al Partidului Muncitoresc Unit Polonez, W. Gomulka, prim secretar al C.C. al P.M.U.P., a expus în cadrul raportului prezentat problemele fundamentale ale politicii partidului. Tov. Gomulka a arătat la început care sînt cele 3 direcții de dezvoltare a formelor de construire a socialismului în R.P. Polonă: consiliile muncitorești, lărgirea drepturilor consiliilor populare și dezvoltarea diferitelor forme economice de autoconducere țărănească. După aceea, tov. Gomulka a vorbit despre marele rol al partidului marxist-leninist al clasei muncitoare, conducătorul luptei pentru făurirea socialismului, despre rolul și sarcinile consiliilor muncitorești, despre politica partidului în problema agrară, lupta împotriva revizionismului și despre relațiile dintre P.M.U.P. și celelalte partide comuniste și muncitorești.

In încheiere, raportorul a subliniat că forța Poloniei populare, independența și suveranitatea ei rezidă în unitatea țărilor socialiste.

Răsturnarea guvernului francez

Ca urmare a politicii sale antipopulare, și îndeosebi cea dusă în Algeria, guvernul Franței condus de Guy Mollet a fost răsturnat. In seara zilei de 21 mai, Adunarea Națională Franceză s-a întrunit pentru a se pronunța în legătură cu votul de încredere cerut de primul ministru Guy Mollet, cu privire la programul economic al guvernului. Potrivit acestui program, guvernul francez vroia să încerce obținerea sporirii fondurilor, în vederea finanțării operațiilor militare din Algeria, prin reducerea cheltuielilor civile și sporirea impozitelor. Guvernul, care purta eticheta de socialist dar activa împotriva revendicărilor clasei muncitoare franceze în lupta pentru pace și o viață mai bună, a fost pus însă în minoritate de către Adunarea Națională Franceză. Punînd votul de încredere, el a primit numai 213 voturi pentru, față de 216 voturi contra. In felul acesta, s-a demonstrat încă odată că poporul francez se pronunță hotărît împotriva celor care duc o politică contrară intereselor maselor muncitoare din Franța.

Principala greșeală a guvernului Mollet a fost aceea că, în loc să caute sprijinul Partidului Comunist și al altor partide de stînga, a căutat ajutor în partidele de dreapta, — fapt ce l-a împins să satisfacă cererile reacționarilor, ale elementelor antimuncitorești și colonialiste.

Căderea guvernului francez arată încă o dată că numai o politică de acțiune unită a partidelor muncitorești și a altor partide democrate poate contribui, — așa cum a arătat încă de mult Partidul Comunist Francez, — baza unui guvern popular progresist și trainic al Franței.

Din nou problema Suezului?

In ultimul timp, Franța și Anglia caută din nou să folosească toate mijloacele pentru a readuce la ordinea zilei problema Suezului. Astfel, în ziua de 20 mai, Franța, cu ajutorul reprezentanților puterilor occidentale, a reușit să impună includerea pe ordinea de zi a Consiliului de Securitate discutarea acestei probleme. Pretinzînd că declarația guvernului egiptean din 24 aprilie 1957 cu privire la reglementarea problemei navigației pe canalul de Suez nu ar corespunde Convenției din 1888 de la Constantinopol și celor 6 principii ale rezoluției Consiliului de Securitate din 13 octombrie 1956, Ministrul Afacerilor Externe al Franței, Pineau, a încercat să dovedească necesitatea unor noi tratative pentru revizuirea acestor probleme. El a fost susținut și de reprezentanții Angliei și Australiei.

Substratul noilor discuții în problema Suezului a fost însă demascat cu toată tăria de către reprezentantul U.R.S.S., A. A. Sobolev. El a arătat că discuția în problema Suezului constituie o nouă încercare a Franței de a exercita presiuni asupra Egiptului și a-l determina astfel să accepte o rezolvare a problemei Suezului incompatibilă cu suveranitatea și drepturile sale legitime. Prezentarea acestei probleme în Consiliul de Securitate — a spus în continuare A. A. Sobolev — urmărește și un alt scop și anume, încurajarea cercurilor agresive din Israel, pentru săvîrșirea de noi acte provocatoare față de Egipt. Considerînd că prin declarația din 24 aprilie 1957 a guvernului egiptean problema Suezului este rezolvată în esență, delegația sovietică s-a pronunțat împotriva oricărei noi discutări a ei la O.N.U.

Despre rentabilizarea gospodăriilor de stat din regiunea Oradea

(Urmare din pag. 1)

tumul cheltuielilor totale cu 4,1 la sută.

Acest procent este încă mic dacă socotim că la fondul de salarii (care reprezintă 31 la sută din volumul cheltuielilor totale) se prevede o reducere de numai 2,3 la sută, iar la cheltuielile generale și comune (care înglobează 20%) de 4,6 la sută. De aceea, ar fi bine ca conducerile gospodăriilor să analizeze din nou acești indici și să folosească toate rezervele interne, în scopul micșorării cheltuielilor totale. In cadrul fiecărei gospodării din regiune există încă nedescoperite astfel de resurse, cum sînt reducerea personalului neproductiv, a cheltuielilor administrative și gospodărești și altele. La gospodăria agricolă de stat Oradea, de exemplu, anul trecut se foloseau pentru transporturile administrative un număr foarte mare de atelaje: 36 de cai, șarete, trăsuri, plus personalul care le deservea. Anul acesta, printr-o repartizare mai chibzuită a mijloacelor de locomoție, s-a reușit să se reducă numărul lor cu 12, realizîndu-se astfel o însemnată economie.

Astfel de preocupări există și la gospodăriile de stat Sălard, Marghita etc.

Realizarea și depășirea planului de producție, reducerea cheltuielilor neproductive, eliminarea risipei, folosirea resurselor interne, într-un cuvînt, reducerea prețului de cost al produselor trebuie să fie pe viitor obiectivul nr. 1 al gospodăriilor agricole de stat din regiunea Oradea.

Notă — Experiențele morții

Intr-unul din numerele sale, revista americană „Reporter" publică articolul „Nori asupra Nevadei", în care aduce acuzații Comisiei americane pentru energia atomică. Comisia este învinuită în primul rînd că a ascuns locuitorilor din statele Nevada și Utah pericolul izvorît din desele experiențe atomice ordonate de guvernul american. Datorită acestor experiențe, numeroase persoane s-au îmbolnăvit grav de leucemie (cancerul sîngelui). Printre aceste persoane se numără și micul Martin Bardoll în vîrstă de opt ani, dintr-o localitate apropiată de Warm Springs, în Nevada, care a murit anul trecut de leucemie într-un spital din Reno.

★

Mii de miei și oi au murit în 1953 pe cîmpiile aflate în raza terenurilor experimentale. Deși Comisia pentru energia atomică a cîștigat procesul ce i-a fost intentat de către crescătorii de oi, medicii veterinari specialiști au pus același diagnostic: turmele au murit din cauza radiațiilor atomice.

In apropierea localității Saint George din statul Utah, peste 100 vehicule printre care și un autobuz au trebuit să fie „dezinfectate" fiind atinse de radiații. Iar cei 4545 de locuitori ai orașului au fost vestiți să rămînă închiși în casă timp de 2 ore și jumătate după explozia experimentală. Ei n-au știut însă că, după aceste două ore, timp de 16 zile, au fost supuși mai departe radiațiilor, iar în primele 24 de ore, tăria acestor radiații a fost de 1.260 de ori mai mare decît tăria autorizată de Comisie, pentru protecția celor care lucrează în industriile nucleare (atomice).

★

Un reprezentant al Comisiei americane pentru energia atomică a anunțat că alte 9 explozii atomice experimentale vor avea loc în regiunile Las Vegas — Nevada.

Iată pentru ce în presa americană, cît și în ziarele din țările capitaliste, apar tot mai multe proteste ale oamenilor de diferite profesiuni împotriva experiențelor atomice. Recentul protest al grupului de savanți atomiști din Republica Federală Germană e grăitor. Iar uriașa acțiune diplomatică a lagărului păcii și socialismului, în frunte cu Uniunea Sovietică, pentru interzicerea experimentării exploziilor atomice reprezintă dorința fierbinte a tuturor popoarelor lumii pentru apărarea dreptului sfînt la viață.

ANTON ALEXE

Timpul probabil pentru zilele de 24, 25 și 26 mai

In țară: In primele zile ale intervalului vremea va fi rece cu cer mai mult noros. Ploi intermitente la început, apoi averse locale vor cădea în cea mai mare parte a țării. Vîntul va sufla moderat din sectorul nord-estic cu intensificări în estul țării.

Temperatura aerului în scădere mai accentuată în nord. Minimele vor oscila între 3 la 10 grade, iar maximele între 12 la 22 de grade.

Din lupta muncitorilor agricoli și dijmașilor italieni

In luptă pentru pămînt și o viață mai bună

Aproape în fiecare zi, sosesc din Italia vești despre noi lupte ale oamenilor muncii din agricultura Italiei, pentru pămînt și o viață mai bună.

In Italia, majoritatea pămîntului (și îndeosebi suprafețele de terenuri cultivate cu viță de vie, orez, legume etc.) se află în proprietatea unor moșieri (Italia de sud) și a unor capitaliști (Italia de nord). Pe marile proprietăți din Italia muncesc din greu sute de mii și chiar milioane de proletari agricoli complet lipsiți de pămînt. Mulți țărani săraci și năpăstuiți se străduiesc să ia în arendă loturi mici de pămînt de la moșieri. Bineînțeles, marii proprietari urmăresc să impună micilor arendași (dijmași) condiții cît mai înrobitoare pentru contractarea pămîntului.

In anii 1955—56, și îndeosebi în primele luni ale lui 1957, muncitorii agricoli și dijmașii italieni, și-au întărit în mod considerabil lupta. In fruntea acțiunilor de luptă împotriva exploatării moșierești se află organizația sindicală puternică a muncitorilor agricoli (Federbracianti) care numără peste un milion de membrii. In vara anului 1956, muncitorii agricoli organizați în Federbracianti au impus moșierilor uniți în organizația Confagricoltura semnarea unei înțelegeri la Roma, care prevede plata unor ajutoare bănești familiilor de muncitori agricoli și îmbunătățirea condițiilor de muncă în orezării. După semnarea acestui acord cucerit prin lupta dîrză, acțiunile unite ale muncitorilor agricoli aparținînd diferitelor sindicate au devenit mai puternice.

Siliți să bată în retragere în fața proletarilor agricoli, moșierii încearcă acum să lovească în drepturile dijmașilor (micilor arendași). Moșierii se silesc în tot felul să anuleze ori să modifice legea contractelor agricole din 1950 care prevede anumite drepturi pentru dijmași. Sub influența moșierilor, unii politicieni reacționari din partidele democrat-creștin și liberal și unii social-democrați de dreapta au alcătuit un proiect de lege, potrivit căruia dijmașul poate fi alungat de pe pămîntul moșierului după 9 ani de la încheierea contractului de arendare, fără un motiv bine întemeiat, ba uneori contractul poate fi desfăcut chiar după un an.

Dijmașii, uniți în organizația lor „Mezobracianti" (Federația dijmașilor) — ca și muncitorii agricoli — sînt însă hotărîți să nu permită moșierilor să stăpînească din nou după bunul lor plac. Micii arendași cer totodată ca contractele de arendare să nu poată fi desfăcute decît în cazul unor motive bine întemeiate, prevăzute prin lege. La Modena, Reggio, Emilia, Sulmana, pe întreg cuprinsul Italiei au avut loc și continuă să se desfășoare uriașe manifestații de luptă ale dijmașilor și ale muncitorilor agricoli. Adesea jandarmii îi atacă cu cruzime pe dijmașii care cer aplicarea „motivului întemeiat" la desfacerea contractului de arendare. Numai la Sesto-Imolese (provincia Bologna) 15 demonstranți au fost răniți cu bastoanele de cauciuc ale jandarmilor, iar la Sulmana, țăranul Rosissini Leandro, tatăl a 7 copii, crunt maltratat de jandarmi, a trebuit să fie internat în spital.

In ciuda teroarei polițienești, dijmașii și muncitorii agricoli au trecut la o puternică acțiune pentru limitarea proprietății moșierești și efectuarea reformei agrare democratice. Federația dijmașilor a cerut recent, imediata împroprietărire a țăranilor care lucrează pămînt moșieresc. Congresul de la Bologna al țărăncilor muncitoare din Italia a cerut de asemenea efectuarea urgentă a reformei agrare. In lupta pentru efectuarea reformei agrare, muncitorii agricoli și dijmașii folosesc noi metode. In multe părți ale Italiei ei ocupă pămîntul nelucrat al moșierilor, așa cum au făcut cei 1.500 de țărani din Portmagiore și muncitorii agricoli din Gravina (provincia Bari). La Barabana, în regiunea Bologna, peste o sută de familii de țărani săraci au ocupat moșia lăsată în paragină a baronului Treves de Bonfili, au înființat o cooperativă de producție și lucrează moșia în comun. Și în alte locuri țăranii trec la lucrarea în comun a pămîntului moșieresc părăsit — și, uniți, resping atacurile jandarmilor.

Puternica mișcare de luptă a oamenilor muncii din agricultură dejoacă planurile partidelor reacționare burghezo-moșierești. In parlamentul Italiei, partidele de stînga și îndeosebi Partidul Comunist Italian au reușit să împiedece pînă-n prezent adoptarea proiectului de lege reacționar cu privire la contractele agricole. Mai mult, lupta maselor populare și divergențele între partidele guvernamentale a dus la o criză politică prelungită în Italia.

Nu încape îndoială, că lupta unită a muncitorilor agricoli și a dijmașilor va continua pînă la victorie servind ca exemplu și pentru țăranii exploatați și asupriți din multe alte țări capitaliste și coloniale.

GH. CUIBUȘ și
GH. EICHNER

Mecanizarea lucrărilor agrotehnice în școala de vițe

Școala de vițe altoite cere un mare număr de brațe de muncă (1.400—1.600) la unitatea de suprafață. Din această cauză, în anumite perioade, care corespund cu campaniile agricole din celelalte sectoare ale agriculturii, în pepiniere se formează vîrfuri de muncă. Astfel, primăvara în timpul altoirii și plantării, vara în timpul stropitului, iar toamna la recoltarea și clasarea vițelor, sectorul pepinieristic este lipsit de forțe de muncă. Ca o consecință a acestui fapt lucrările agrotehnice nu se execută la momentele optime iar procentul de vițe calitatea I ce se obține este foarte scăzut.

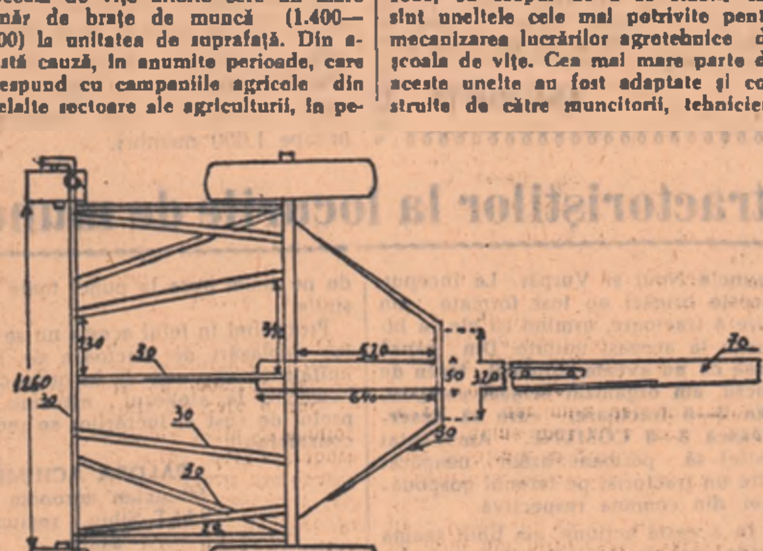

Fig. 1

Lucrările agrotehnice din școala de vițe ca: desfundatul terenului, făcutul biloanelor, tăiatul lor, stropitul și scosul vițelor sînt grele și necesită eforturi fizice omenești mari. De aceea, este necesară mecanizarea acestor lucrări; prin mecanizare se realizează o însemnată economie de brațe de muncă la ha și se ușurează munca manuală.

La Stațiunea experimentală viticolă Crăciunelul de Jos s-au efectuat cercetări în această direcție încă din anul 1951, cu scopul de a se stabili care sînt uneltele cele mai potrivite pentru mecanizarea lucrărilor agrotehnice din școala de vițe. Cea mai mare parte din aceste unelte au fost adaptate și construite de către muncitori, tehnicienii și inginerii stațiunii.

In cele ce urmează mă voi ocupa numai de problema mecanizării lucrărilor de întreținere a vițelor, urmînd ca la timpul potrivit să arătăm cum se pot mecaniza și lucrările de pregătire a terenului pentru școala de vițe și scosul vițelor din biloane.

Mecanizarea prășitului

După plantarea vițelor în biloane, pămîntul rămîne bătătorit. Pentru a înlesni aerisirea și pătrunderea la baza butașului a căldurii necesară formării rădăcinilor și pentru distrugerea buruienilor, pămîntul dintre biloane trebuie prășit.

In cursul unei veri, în școala de vițe sînt necesare 8—10 prașile, deci 80 zile-om la ha. Această lucrare s-a mecanizat la noi prin folosirea tractorului H.T.Z.-7, căruia i s-a montat la partea dinapoi o bară de lemn. De bară se prind două prășitori de tip „senior", care au cuțitul dreptunghiular puțin curbat, fixat pe suporturi rigide. Aceste prășitori sînt conduse în timpul lucrului de către doi oameni. Cu un astfel de agregat se pot prăși cîte 6 hectare pe zi.

Ținînd seamă că prășitul trebuie efectuat în general de opt ori într-un an, prin folosirea acestui agregat numărul de zile-om la ha se reduce de la 80 la 4, ceea ce înseamnă o economie de brațe de muncă de 76 zile-om la hectar.

Mecanizarea lucrărilor de stropit

De obicei, pentru pepiniera de vițe sînt alese terenurile ușoare nisipo-lutoase de șes și în apropierea surselor de apă pentru a putea fi irigată la vreme.

Aceste terenuri însă prezintă condiții favorabile pentru dezvoltarea manei viței de vie. Lunile în care pericolul manei este cel mai mare sînt iulie și august cînd ea apare cu cea mai mare intensitate. Pentru a preveni atacul de mană, vițele trebuie stropite foarte des — din 3 în 3 zile. Numărul stropirilor ajunge astfel uneori la peste 30 într-o perioadă de vegetație, iar cantitatea de soluție ce se dă la hectar este de 2—2,5 vagoane. La distribuirea acestei soluții cu pompele de spate sînt necesare 100—150 zile-om la hectar.

Pentru a mecaniza această lucrare am făcut unele modificări la motopompa „Fenomen". Datorită faptului că pompa „Fenomen" în starea ei inițială nu poate pătrunde între biloane din cauza distanțelor mici dintre roți și faptului că osia e prea jos, a fost necesar în primul rînd să mărim distanța dintre roți și să ridicăm șasiul. In acest scop noi am construit un șasiu nou din fier cu distanța dintre roți de 1.260 mm iar osia s-a ridicat la 700 mm. (Vezi schița nr. 1)

Pe acest șasiu se fixează motopompa cu rezervoarele de soluție împreună cu cadrul inițial printr-un sistem de bride. O altă modificare s-a făcut pompei la dispozitivul de stropire. In locul celor două lănci metalice de stropire s-a construit un dispozitiv compus dintr-o țeavă metalică cu 8 racorduri din care două fac legătura cu robinetele de refulare a pompei și șase cu lăncile de distribuire a soluției.

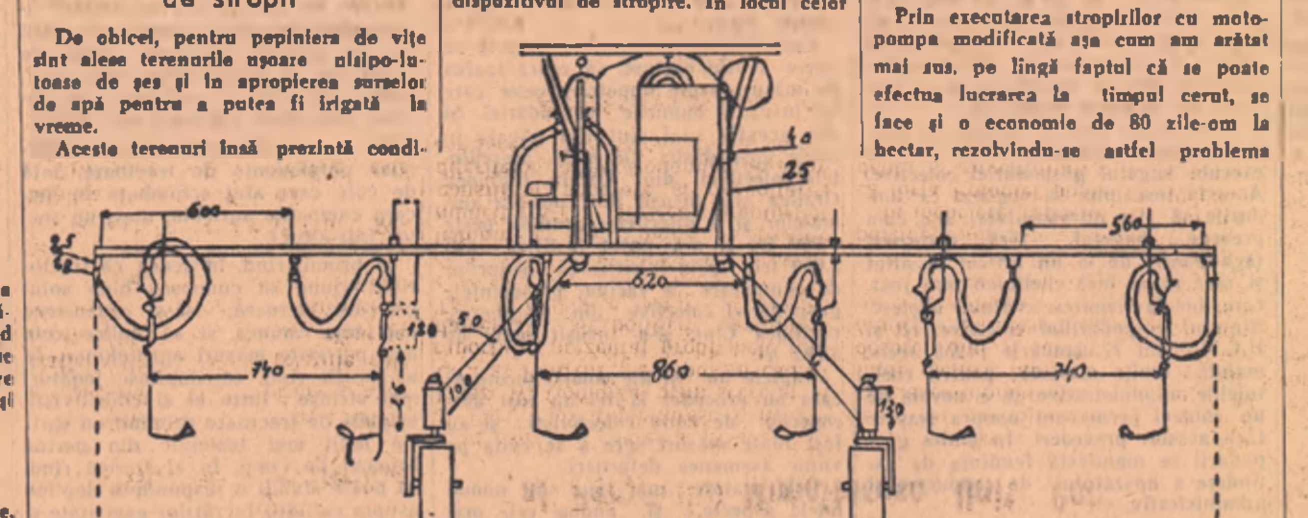

Fig. 2

Lăncile sînt în legătură cu racordurile printr-un furtun de cauciuc. Ele se fixează pe țeava metalică prin niște tije de fier cu ajutorul bridelor. Lăncile sînt îndoite la capete în așa fel ca să poată stropi vițele de jos în sus. Intreg dispozitivul de stropit se fixează în partea dinapoi a pompei prin două bare în formă de Z. (Vezi schița nr. 2).

Cu motopompa astfel modificată se pot stropi deodată trei biloane pe ambele părți. Cînd vițele au o creștere mică, 10—20 cm, motopompa se reglează la 5—6 atmosfere, iar cantitatea de soluție ce se dă la hectar este de 600 litri. La o creștere de 20—40 cm a lăstarilor cantitatea de soluție se mărește la 1000 litri la hectar, iar cînd trece de 40 cm cantitatea de soluție crește la 1.300 litri la hectar la un stropit. In acest caz presiunea se reglează la 8—10 atmosfere.

Motopompa este acționată de o pereche de animale sau de tractorul H.T.Z.-7 putîndu-se stropi zilnic 4 hectare.

Prin executarea stropirilor cu motopompa modificată așa cum am arătat mai sus, pe lîngă faptul că se poate efectua lucrarea la timpul cerut, se face și o economie de 80 zile-om la hectar, rezolvîndu-se astfel problema brațelor de muncă ce sînt greu de găsit în acea perioadă.

Ing. BORIS BALTAGI
de la Stațiunea experimentală viticolă Crăciunelul de Jos, regiunea Stalin

„Agricultura Nouă", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația Piața Scînteii Nr. 1 București, Telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"